

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ίδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος με τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ

Σε λίγες μέρες ὁ Σύνδεσμός μας θὰ γιορτάσει γιὰ δέκατη ἑβδομη φορά τὴν ἐπέτειο τῆς προστατίδας του «Ἀγίας Τριάδας». Γιὰ ἄλλη μιὰ χρονιά θὰ βρεθοῦμε στὴν πανέμορφη τοποθεσία. Αὐτὸ ἀποδείχνει περὶτρανα πὼς ὁ Σύνδεσμος ἀγγίζει μιὰ εικοσασετία ἀπ' τὴν ἰδρυσὴ του, ἓνα ἀληθινὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ ἰδρύθηκε. Καὶ ἡ ἱδρυση δὲν ἔμεινε στὰ χαρτιά, ἔγινε πράξη, ἔγινε ἔργο, ἔγινε θαυμασμός καὶ παράδειγμα. Ἡ Ζηλευτὴ δράση τῶν μέχρι τώρα Διοικήσεων, παρουσιάζει ἀπὸ διετία σὲ διετία μιὰ ἀνοδικὴ πορεία, μιὰ ἀτέλειωτη σειρά προσφορῶν στὸ χωριό μας. Τὸ νὰ ἰδρύσεις ἓνα Σωματεῖο καὶ ἀπλὸ εἶναι καὶ εὐκόλο, τὸ νὰ ζήσει ὅμως αὐτὸ καὶ νὰ παρουσιάζει χρόνον μὲ τὸ χρόνο μιὰ ἀνοδικὴ πορεία, ἀποτελεῖ, θὰ λέγαμε, φαινόμενο στὸ εἶδος του. Τὸ νὰ ἀριθμεῖ αὐτὴ τῇ στιγμῇ 330 τακτικὰ μέλη, δείχνει πὼς ὅλοι μας ἔχουμε τὴν ιδέα του βαθειὰ ριζωμένη μέσα μας, λατρεύουμε τὸ χωριό μας ὅσο τίποτα ἄλλο. Καὶ πρέπει αὐτὸς ὁ Σύλλογος, ὅχι μόνον νὰ διατηρηθεῖ, ἀλλὰ νὰ αὐξάνει τὰ μέλη του καὶ τὴν δράση του γύρω ἀπ' τὸ χωριό μας. Ἐχει ἀνάγκη ἀπ' τὴ συσπείρωση ὅλων τῶν συγχωριανῶν μας, γιὰ νὰ μετατρέψουμε τὴν Κουκουβίστα σ' ἓνα θέρετρο μοναδικὸ στὴ Ροῦμελη, τῇ στιγμῇ ποὺ ὑπάρχει ἡ ἀσύγκριτη φυσικὴ ὁμορφιά της καὶ λείπουν τὰ οἰκονομικὰ μέσα. Στόχος, ἓνας Ξενώνας, τὸ ὄνειρο ὅλων τῶν Κουκουβιστιανῶν, ὅλων τῶν Διοικήσεων, ἓνα δωμάτιο γιὰ τοὺς ἄπειρους ἐπισκέπτες ποὺ φτάνουν γιὰ νὰ χαροῦν καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὸν εὐλογημένο τόπο μας. Ἦδη, ἔγιναν οἱ πρῶτες προσφο-

ρές. Πιστεύουμε ν' ἀκολουθήσουν κι' ἄλλες, ὥστε νὰ μπεῖ ἓνα θεμέλιο γιὰ τὸ ἔκκλημα. Αὐτὴ ἡ πρόσκληση, πιστεύουμε, πὼς θὰ βρεῖ ἀνταπόκριση ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ τοὺς φίλους τοῦ χωριοῦ μας, ποὺ ἀτέλειωτα προσφέρουν στίς μέχρι τώρα προσκλήσεις μας. Εἶναι αὐτὸ ποὺ λείπει ἀπ' τὸ χωριό καὶ εἶναι ἀνάγκη σὲ ὅλους. Βοηθεῖστε τὸ Σύνδεσμο. Τὸ Δ.Σ. ἔχει τὴν διάθεση, δὲν ἔχει ὅμως τίς οἰκονομικὲς δυνατότητες, ἀλλὰ ἀπ' τὴν πλευρὰ του θὰ κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Ὁ Σύνδεσμος καὶ τὸ χωριό μας, ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς, εἴμαστε ἐμεῖς ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀνεβάσουμε τὸ Σύνδεσμο καὶ θὰ προβάλλουμε τὸ χωριό μας, κι' ὅχι νὰ γυρεύουμε νὰ προβληθοῦμε μέσα ἀπὸ αὐτὰ τὰ δυό, καὶ νὰ ἐκμεταλλετοῦμε καταστάσεις. Τὰ ἀτομικὰ «πιστεύω» καὶ οἱ ἐπιδιώξεις, βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συλλογικῆς ιδέας, ἀντίθετα εὐδοκιμοῦν ὅταν ταυτίζονται μὲ τίς κοινὲς ἐπιδιώξεις, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ χωριοῦ μας. Εὐχόμαστε, ἡ ἐπόμενη ἐπέτειος τῆς Ἀγίας Τριάδας, νὰ συμπέσει μὲ τὴ θεμελίωση τοῦ πολυπόθητου Ξενῶνα.

χρονογραφήμα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ἡ «Κουκουβίστα» εἶναι τὸ Δελτίο τοῦ Συνδέσμου μας. Κάθε ἄλλη ἔκδοσις εἶναι ξένη πρὸς τὸν Σύνδεσμο. Ἡ Κουκουβίστα ἐκδίδεται μὲ τίς δικές σας συνδρομὲς καὶ προσφορές. Βοηθεῖστε τὸ Δ.Σ. ὅχι μόνον νὰ ἐκδίδει τὴν Κουκουβίστα, ἀλλὰ νὰ τὴν βελτιώνει συνέχεια, ἀποδείξτε ὅτι ἐσεῖς τὰ μέλη, γνωρίζετε νὰ κρατᾶτε μιὰ ἐφημερίδα καὶ κανένας δὲν εἶναι ἀναντικατάστατος. Στείλτε εἰσφορές καὶ ἐλκὸ γύρω ἀπ' τὸ χωριό μας στὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 18. Τὸ Δελτίο δὲν ἐκδίδεται μεμονωμένα ἀπὸ πρόσωπα, ἀλλὰ ἀνώνυμα ἀπὸ τὸ Δ.Σ. χωρὶς ν' ἐπιδιώκουμε προσωπικὲς δάφνες. Εἶναι ἡ ἐφημερίδα σας.

ΤΟ ΠΟΔΟΚΟΠΙ

τοῦ Γρηγόρη Χασιακοῦ

Μέχρι τὸ 1915 παπᾶς τοῦ χωριοῦ μας ἦταν ὁ Παπαθόμης, ὁ ἐπιλεγόμενος Παπακασίδας. Ἀνθρώπος ἐξυπνότατος, γλεντζές (καὶ ἄλλοτε εἶχαμε ἀσχοληθῇ στὸ δελτίο αὐτό, μὲ τὸν μακαρίτη) καὶ πρὸ παντὸς ἱκανὸς νὰ στήνῃ... μηχανὲς στοὺς ἀφελεῖς τοῦ Ποιμνίου του.

Ὁ παπᾶς αὐτὸς εἶχε ἓνα χωράφι στὴν Ἀγ. Ἐλένη (Κεφαλόδρυσο) τὸ ὁποῖο ἐπειδὴ εἶχε ἀφθονο νερό, τοῦ ἀπέδιδε καλὸ εἰσόδημα. Εἶχε καὶ ἓνα γαϊδάρο γιὰ τίς μεταφορές. Ὅταν τὰ κορίτσια τοῦ παπᾶ πήγαιναν νὰ

ποτίσουν τὸ χωράφι, ἔδεναν ἐκεῖ κοντὰ τὸ γαϊδάρο γιὰ νὰ βοσκήσῃ.

Ἀγροφύλλακας τοῦ χωριοῦ, γιὰ πολλὰ χρόνια, ἦταν ὁ Νακολιάς (Ἡλίας Νάκου Γεωργίου). Μιὰ μέρα, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν τὰ κορίτσια τοῦ Παπᾶ. ἔλυσε ὁ Νικολιάς τὸ γαϊδάρο καὶ τὸν ἀφήκε, γιὰ μιὰ στιγμή, νὰ μπῇ στὸ διπλανὸ χωράφι καὶ νὰ φάῃ μερικὰ φασολάκια τοῦ γείτονα. Ἐπρεξέ ὁ Νακολιάς καὶ ἔδγαλε τὸ γαϊδάρο ἀπὸ τὸ χωράφι, εἰδοποιώντας ταυτόχρονα τὰ κορίτσια σχετικῶς. Τὰ κορίτσια βέβαια ἀποροῦσαν, πῶς «λύθηκε» ὁ γαϊδάρος, ἀφοῦ τὸν εἶχαν καλὰ δεμένον.

Τὸ βράδυ στὸ καφενεῖο ὁ Νακολιάς, βλέπει τὸν Παπᾶ καὶ ἐπὶ παρουσία τῆς παρέας του, τοῦ λέγει ὅτι ἔπιασε τὸ γαϊδάρο νὰ βόσκει σὲ ξένο χωράφι καὶ ἐξήγησε ἀπὸ τὸν Παπᾶ τὸ «Ποδοκόπι», δηλαδὴ τὰ νόμιμα σύλληπτρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν... μιὰ δεκάρα (εἶχε τότε ἀξία μιὰ δεκάρα). Ὁ Παπᾶς, ἀξιοπρεπέστατος, ἔδωκε ἀμέσως στὸν Ἀγροφύλλακα, τὰ δικαιώματά του. Τὴ δεκάρα.

Ἀλλὰ μετὰ 2 - 3 μέρες ὁ Νακολιάς στὸ καφενεῖο καὶ πάλι, τὸ βραδάκι, ἔπιασε τὸ γαϊδάρο στὸ γειτονικὸ χωράφι. Ὁ Παπᾶς ἐπλήρωσε καὶ πάλι τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀγροφύλλακα, ἐνῶ τὰ κορίτσια τοῦ Παπᾶ «ἔσχιζαν» τὰ ἱμάτιά τους» καὶ ἀποροῦσαν πῶς ἐλύνετο ὁ γαϊδάρος.

Ὁ Νακολιάς —φτωχὸς πλὺ— βρῆκε τὴν ἐπιχείρησι αὐτὴ πλὺ συμφέρουσα καὶ ἐπανέλαβε τὸ ἴδιο τροπᾶριο 4 - 5 φορές.

Ὁ Παπᾶς, ἔξυπνος, ὅπως εἴπαμε, κατάλαβε τὸ κόλπο τοῦ Νακολιά καὶ ἀπεφάσισε νὰ τοῦ κόψῃ τὴν ἐπιχείρησι αὐτὴ. Καὶ τί σκέφθηκε:

Ὁ Νακολιάς εἶχε μιὰ ἀδυναμία. Κοιμόταν πολὺ βαρειά. Μιὰ μέρα, λοιπόν, εἶχε ξαπλώσει κάτω ἀπὸ τὰ ἔλατα στὴν Ἀγία Ἐλένη, ὅπου τὸ χωράφι τοῦ Παπᾶ, καὶ κοιμόταν τοῦ... πεθαμοῦ, ὅπως λέμε. Τὸν πλησιάζει ὁ Παπᾶς καὶ παίρνοντας ἐλατορέτσιο ἀπὸ τὰ γύρω ἔλατα, τοῦ τὸ κολλᾷ στὰ μάτια τοῦ Νακολιά. Ταυτόχρονα τοῦ δίνει τὰ πόδια μὲ τὴ φορτοτριχιά τοῦ γαϊδάρου καὶ στὴ συνέχεια τοποθετεῖ ἓνα γαϊδουράγκαθο στὰ πσιναὰ τοῦ γαϊδάρου, ὁ ὁποῖος ἄρχισε νὰ τρέχῃ παρασύροντας ἔτσι τὸν Νακολιά πρὸς τὸν κατήφορο.

Ὁ Παπᾶς παρακολουθοῦσε ἀπὸ κοντὰ τὸν Ἀγροφύλλακα, μήπως χτυπήσῃ πουθενά, παρασυρόμενος ἀπὸ τὸ γαϊδάρο. Γιὰ μιὰ στιγμή ξυπνάει ὁ Νακολιάς, ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, διότι τὰ εἶχε πασαλεῖψει καλὰ ὁ Παπᾶς μὲ τὸ ρετσίνι. Συνῆλθε ὅμως ἀμέσως καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ ἐναντίον τοῦ Παπᾶ, διότι ἤξερε, πῶς μόνον ἐκεῖνος μπορούσε νὰ τοῦ φτιάξῃ αὐτὸ τὸ ρετσίλινι, ὁπότε ὁ Παπᾶς, ἀκούοντας δῆθεν τίς φωνές τοῦ Νακολιά, ἔσπευσε κοντὰ του νὰ ἰδῇ τί τοῦ συμβαίνει. Ὁ Νακολιάς, ἐξαγριωμένος, ἔφαχνε νὰ βρῇ τὸ ὅπλο του, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀφήσει δίπλα του, ὅταν ξάπλωσε, ἀλλὰ ποῦ νὰ τὸ βρῇ...

Τελικὰ, ὁ Παπᾶς τὸν ἔλυσε ἀπὸ τὸ σχοινὶ τοῦ γαϊδάρου καὶ τοῦ συνέστησε νὰ μὴ τὰ βάζῃ μ' αὐτόν. Ὁ Να-

κολιάς ὁμολόγησε ὅτι πράγματι τὰ ποδοκόπια ποῦ εἶχε εἰσπράξει ἦταν... παράνομα.

Τὸ φιάσκο αὐτὸ μεταφέρθηκε τὸ βράδυ στὸ καφενεῖο καὶ ὁ Νακολιάς ἔκαμε πολὺ καιρὸ νὰ ἐμφανισθῇ στὰ κέντρα τοῦ χωριοῦ.

Ἀθῆναι, Μάιος 1978

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ Δ.Σ.

Ἡ Πασχαλιὰτικὴ ἐκδρομὴ

Ὁλοκληρωτικὴ ἐπιτυχία σημείωσε ἡ ἐκδρομὴ ποῦ πραγματοποιοῖσε ὁ Σύνδεσμος στὸ χωριὸ μας τίς μέρες τοῦ Πάσχα, γιὰ ἐξιηρέτηση τῶν συγχωριανῶν μας, ποῦ δὲν διαθέτουν ἰδιωτικὸ μέσο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, δόθηκε ἡ εὐκαιρία σ' ὅλους νὰ βρεθοῦν στὸ χωριὸ καὶ νὰ περάσουν ἓνα Ρουμελιώτικο, σπάνιο σὲ ὁμορφιά καὶ διασκέδαση Πάσχα, ὅπως μοναδικὰ ἔξερουμε ἐμεῖς αἱ Κουκοβυστιανοὶ νὰ τὸ γλεντᾶμε. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ, μέλη τοῦ Δ.Σ. μοίρασαν στοὺς λιγοστοὺς μικροὺς μαθητὲς τοῦ Σχολείου, ὠρισμένα δωράκια. Καὶ τώρα περιμένουμε ἔξω τὴ συμμετοχὴ σας γιὰ τὴν ἐκδρομὴ τῆς Ἀγίας Τριάδας, μέρα γιορτῆς τῆς προστάτιδας τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἔργο Κακοτράχης

Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καὶ τὴν ἐγκριση τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, προγραμματίστηκε ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀντιστηρίξεως στὴν Κακοτράχη, γιὰ νὰ προληφθεῖ ἡ τυχόν πτώση τῶν πλατανίων στὴν ὠραία αὐτὴ τοποθεσία τοῦ χωριοῦ μας. Τὸ ἔργο τέθηκε σὲ δημοπρασίαι καὶ σύντομα θὰ ἀνατεθεῖ ἡ κατασκευὴ του σὲ ἐργολάβο γιὰ νὰ γίνῃ τὸ γρηγορότερο δυνατό. Ἔτσι, ἄλλο ἓνα ἔργο θὰ γίνῃ, μὲ βέβαια τοῦ Συνδέσμου, καὶ ἡ Κακοτράχη θὰ ὁμορφύνῃ πρὸς πολὺ. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, γιὰ τὴν ἐπιβλεψή, διορίστηκε ἐπιτροπὴ στὸ χωριὸ ἀρμόδια γιὰ τέτοια θέματα.

Γιορτὴ Ἀνδρούτσου

Στις 21 Μαΐου 1978 γιορτάστηκε ἡ ἐπέτειος τῆς Μάχης τῆς Γραβιᾶς. Στὴ γιορτὴ παραβρέθηκε ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Δ.Σ. καὶ ὁ κ. Γεώργιος Ἐφορος, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ κ. Νομάρχου Ἀμφίσσης στὸ Σύνδεσμο. Μετὰ τὴ δοξολογία, κατατέθηκε στεφάνι ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου, στὴ συνέχεια δὲ παρακάθησαν στὴ δεξίωση ποῦ ἀκολούθησε. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ὁ Σύνδεσμος αἰσθάνεται ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσῃ στὸν κ. Νομάρχη τίς θερμὲς εὐχαριστίες του γιὰ τὴν τιμὴ ποῦ μᾶς ἔκανε, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ὠραία ὀργάνωση τῆς γιορτῆς.

Διάφορες ἐκδηλώσεις

Στις 19 Ἀπριλίου στίς Σχολὲς ΩΜΕΓΑ ἐγίνε ὁμιλία ἀπὸ τὸν πρόεδρ. ροτῆς Ἀδελφότητος Πανουργιᾶς κ. Σαντᾶ, ποῦ ἀνα-

φέρθηκε στους ήρωες αυτού του μικρού χωριού της Ρούμελης. Ήταν μία μελετημένη εργασία που ένθουσίασε το άκροατήριο, είχε δε χαρακτηριστικά «αυτό το μικρό χωριό ή Δρέμια είχε 10 σπίτια και 13 καπεταναίους». Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν εκπρόσωποι των γειτονικών Σωματείων και του Συνδέσμου μας.

Στις 12 Μαΐου στην ίδια Σχολή συγκεντρώθηκαν εκπρόσωποι των Σωματείων Πανουργιάς, Καλοσκοπής, Καστριώτισσας, Στρώμης, Μαυρολιθάρη, για να συζητήσουν θέματα με κοινό ενδιαφέρον, ειδικότερα το οδικό, συγκοινωνιακό πρόβλημα και την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής. Μάλιστα ο κ. Γ. Σιότροπος πρότεινε σαν άφεταιρία για την προβολή της πανέμορφης αυτής περιοχής του τ. Δήμου Καλλιέων, την αξιοποίηση των «Πυρών του Ήρακλέους» με ανάλογα υπομνήματα και ενέργειες προς τους αρμόδιους. Η πρόταση έγινε δεκτή και πάρθηκε απόφαση να συγκεντρωθούν σύντομα οι Διοικήσεις των Σωματείων αυτών των χωριών, με σκοπό να εξετάσουν τα προβλήματα αυτά και να κάνουν τις ανάλογες προεργασίες και ενέργειες.

Συνέδριο στο Μαυρολιθάρη

Όραία ιδέα! Μία πρωτοβουλία του προέδρου της Κοινότητας Μαυρολιθάρη, προγραμματίστηκε για έναν απ' τους προσηχείς κλοκαιρινούς μήνες συνέδριο στο Μαυρολιθάρη με συμμετοχή των γειτονικών κοινοτικών Αρχών και Διοικήσεων Σωματείων. Το Συνέδριο θα έχει σα θέματα, την πολιτιστική, λαογραφική και κοινωνική ανάπτυξη της περιφέρειας, την αξιοποίηση του τουρισμού, την αντιμετώπιση συγκοινωνιακών και οδικών προβλημάτων κλπ. Όμολογούμενα, η ενέργεια αυτή, πέρα του ότι είναι πρωτότυπη, είναι αξιόπαινη και εύχρηστος όλων μας είναι να πετύχει πέρα για πέρα. Στο συνέδριο, καλούνται να πάρουν μέρος έμπιστοι της περιφέρειας, για να δώσουν τη γνώμη τους σε θέματα της ειδικότητάς τους. Ο Σύνδεσμός μας που κλήθηκε να πλαισιώσει το Συνέδριο, θα κάνει ειδική μελέτη για τα θέματα της περιοχής και θα πάρει μέρος.

Στις 10 Μαΐου με πρωτοβουλία του Συλλόγου Προσηλιωτών «Η ΣΕΓΔΙΤΣΑ», πραγματοποιήθηκε Συνέλευση των Δ.Σ. των γειτονικών Σωματείων Προσηλίου, Γραβιάς, Καλοσκοπής, Βόργιανης, Καστελλίων, Δροσοχωρίου και Καρουτών, για την αντιμετώπιση κοινών θεμάτων και ειδικότερα, εξέταση των προβλημάτων που δημιουργούν τα μεταλλεία. Συσταθήκανε ομάδες εργασίας και ειδική επιτροπή από τους νομικούς εκπροσώπους των Σωματείων, για τη μελέτη και αντιμετώπιση των προβλημάτων. Παράλληλα πάρθηκε απόφαση για τη σύγκληση γενικής συνέλευσης όλων των μελών όλων των Συλλόγων της βορεινής Φωκίδας. Ο Σύλλογός μας υπέβαλλε έγγραφες προτάσεις, ο δε πρόεδρος κ. Βλάχος συμπεριλήφθηκε στη νομική επιτροπή για τις πάρα πέρα ενέργειες.

« ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ »

Η μεγάλη βδομάδα πέρασε μέσα από μία Θεία κατάνυξη, λές και τα πάθη του Κυρίου φαίνονταν ζωγραφισμένα στα πρόσωπα των προσκυνητών χωριανών και επισκεπτών, καθώς με εύλαβικότητα παρακαλουθούν τις ακολουθίες των ημερών. Κι' αληθι-

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

νά, σε συνεπαίρνει τούτο το Θείο μεγαλείο, καθώς ένα ρίγος διαπερνάει τις σκέψεις και το κορμί και νοιώθεις ένα κομμάτι το υΧριστιανικού δράματος να γίνεται μέσα σου. Είναι η μαγεία της τελετουργικότητας που νοιώθει μοναδικά κανείς στο περιβάλλον του χωριού. Κι' έρχεται ή ανάσταση. «Χριστός Άνέ-

στη έκ νεκρών...» ψάλλει ο μελωδικός ιερέας του χωριού μας και επαναλαμβάνουν ψάλτες και έκκλησι-αζόμενοι, και θαρρείς πως κάτι από μέσα σου ανα-στήθηκε. Στη συνέχεια, η καθιερωμένη μαγειρίτσα ά-χνοβολάει και καταβροχθίζεται. Το ξημέρωμα βρί-σκει σε μία κινητοποίηση τους πάντες. Οι καπνοί στις ψησταριές ισιώνουν τον ήλιο. Οι ρούγες και οι μα-χαλάδες στις καθιερωμένες θέσεις γίνονται όμαδι-κές ψησταριές. Δυο μεγάλα πάτερα σε θέση παράλ-ληλη με καρφωμένες ανά δυο και σε απόσταση πρό-κες, κρατάνε τα ξύλινα σουφλιά στη θέση πρέπει να γυρνάνε. Τούτο το θέαμα το βλέπεις μόνο στη Ρού-μελη και πλειότερο στα όρεινά χωριά. Μία παράδοση που κρατάει απ' τις συνήθειες των κλεφτοαρματω-λών και συνδυάζει φαγοπότι, χαρές, γλέντια, άδελ-φοσύνη. Τα κάρβουνα που θα πέσουν απ' τα γκριζά-ρια και τα δέντρα, θα ανακατευτούν με λίγη στάχτη για να καταλαγιάσει η «άψια» φωτιά. Και τα σουφλιά με τα λαχαριστά Κουκουβιστιανά σφαχτά γυροβο-λάνε με γρηγοράδα για να μην «άρπάξουν» τα σφα-χτά. Οι κυράδες καταφτάνουν με τις πιατέλες και τις μποτίλιες. Μεζεδάκια τηγανισμένα, τυριά, σαλα-τικά και άφθονο κρασί, μ' ένα πηροῦνι περνάνε από στόμα σε στόμα των «ψησταδών». Μα και για τους μουσαφίρηδες, έχει γίνει κουμάντο. Οι «κεραστές» υποδέχονται τους περαστικούς και τους τρατάρουν. Οί εύχες, ο χορός και τα καλαμπούρια δίνουν και παίρνουν. Οί παρέες γυρνάνε από ψησταριά σε ψη-σταριά. Όλοῦθε εύθυμα πρόσωπα, όλοῦθε τραγού-δια και χορός. Φτάνει ή ώρα κοντά μία τὸ μεσημέρι. Τα σφαχτά καλοψημένα σηκώνονται από τις ψηστα-ριές και όρθώνονται για να στραγγίσουν και σοῦρχε-ται πώς μόνος μπορείς να φας ένα όλόκληρο σφα-χτό. Μα τὸ γλέντι δὲν τέλειωσε ακόμα. Όμαδικός χορός θα στηθῇ άπάνω στα κάρβουνα και τὴ στάχτη, για να συνεχιστεῖ με φαγοπότι στα σπίτια. Τὸ γιόμα στην έκκλησία θα γίνει ή άγάπη. Μοιράζονται φιλιά

καὶ ἀγκαλιὲς καὶ κόκκινα αὐγά κι' ὅλος τοῦτος ὁ κόσμος ἀδελφωμένος, θὰ σύρει τὸ χορὸ στὸ χοροστάσι. Αὐριο τ' ἰωργίου ἡ ἐκκλησιά γιορτάζει, τὸ γλέντι θὰ συνεχιστεῖ καὶ ὁ μουσαφίρης ποὺ βρέθηκε στὴν Καλοσκοπὴ δὲν θὰ ξαίρει τί νὰ πρωτοδιηγηθεῖ γιὰ τὸ ἀλησμόνητο Πάσχα. Καὶ τοῦ χρόνου, λοιπόν, μὲ τὴ

βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὅλοι ἀντάμα νὰ γιορτάσουμε ξανά στὸ χωριό μας τὶς Ἁγίες μέρες. Κάποτε θὰ πρέπει τὴν Καλοσκοπὴ νὰ τὴν μάθουν πιὸ πλατεία, κάποτε ὁ φακὸς τῆς δημοσιότητας θὰ πρέπει νὰ τὴ γνωρίσει σ' ὅσους δὲν τὴν ξαίρουν γιὰ νὰ βρεθοῦν σιμὰ της.

ΔΩΡΗΤΑΙ — ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

Ἡ ἐνίσχυση τοῦ Δελτίου ἀπὸ συγχωριανοὺς καὶ φίλους, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ μᾶς βεβαιώνει ὅτι αὐτὴ ἡ μικρὴ ἐκδοσις εἶναι ὅ,τι πιὸ ὠραῖο μπορεῖ νὰ προσφέρει ὁ Σύνδεσμος στοὺς δικούς του ἀνθρώπους.

Εἶναι ἡ ἀναγκαία ἐπικοινωνία μεταξὺ μας, ἡ ἐπαφή, ἡ ζωὴ καὶ κίνησις τοῦ χωριοῦ μας, εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς δοσμένοι μέσα σὲ λίγες σελίδες. Οἱ ἀσταμάτητες εἰσφορὲς καὶ ἡ συμπαράστασις ὅλων, μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ βελτιώνουμε συνέχεια τὴν ἐφημερίδα καὶ μᾶς δίνουν τὴν ἠθικὴ δύναμη γιὰ νὰ προσφέρουμε ὅσα κι' ὅ,τι καλύτερο μπορούμε. Στὸ Δελτίο τοῦτο δὲν ὑπάρχει ἐτήσια συνδρομὴ, καθέννας προσφέρει μὲ τὴ θέλησή του ὅ,τι μπορεῖ καὶ οἱ μέχρι τώρα εἰσφορὲς, ἀποδείχνουν πὼς οἱ συγχωριανοὶ καὶ φίλοι ξέρουν νὰ πλαισιώνουν τὶς ἀγνὲς προσπάθειες. Καὶ νὰ οἱ συνδρομὲς στὸ δίμηνο ποὺ πέρασε:

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Νικόλαος Γ. Χαμηλὸς (Καναδᾶς)	1.100
Οἰκογένεια Ζαχαρία Ι. Ραπτοπούλου	
εἰς μνήμην Δημητρίου Ε. Χαμηλοῦ	1.000
Ἰωάννης Καμπάνης (γαμπρὸς Ι. Πασσαλῆ)	1.000
Γιοῦλα Λ. Πριοβόλου εἰς μνήμην συζύγου της	800
Ὁδυσσεὺς Κόλλιας (ΗΠΑ)	600
Δημήτριος Π. Κόλλιας	500
Εὐθύμιος Π. Παπαγεωργίου (Θεσ)κη	500

Νικόλαος Χαραλάμπους	500
Ἰωάννης Χαραλάμπους	500
Παναγιώτα Θ. Χαμηλοῦ (ΗΠΑ)	400
Ὀλγα Π. Ἀλεξίου	380
Χρήστος Κωστοῦρος	300
Ἰωάννης Ε. Λευκαδίτης	200
Γεώργιος Γεωργίου (γαμπρὸς Καραμπέτσου)	200
Εὐθύμιος Ντόκας (Πειραιεύς)	100

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Ἀθανάσιος Κόλλιας (Παπαδήμας)	1.000
Ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Δημ. Ἀθ. Μώρη	
Ἰωάννης Ε. Λευκαδίτης	500
Εὐθύμιος Π. Παπαγεωργίου (Θεσ)νίκη	500

ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Στὰ 1922. Ὁ ἀλησμόνητος μάρμπα Γιάννης Βλάχος μὲ πλάκα τὰ γαλόνια τοῦ λοχία καὶ ὁ Ἡλίας Π. Δανιὴλ ἀπλὸς στρατιώτης, ἐπιστρέφοντας ἀπ' τὸν πόλεμο τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, βρῆκαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ποζάρουν στὸ φακὸ. Ἀπαραίτητο συμπλήρωμα καὶ τὸ τσιγαράκι στὰ χέρια, παρ' ὅλο ποὺ ὁ μάρμπα Γιάννης, ἐγκρατὴς ἀπ' τὴ φύση του, ποτέ του δὲν κάπνισε.

Πόσα δὲν θάχε νὰ μᾶς διηγηθεῖ γύρω ἀπ' τὸν

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

πόλεμο αυτό και την μεγάλη περιπέτεια. Μά τον χάσαμε Ξαφνικά. Παρακαλούμε τον 'Ηλία Δανιήλ να μās δώσει μι απεριγραφή της εποχής εκείνης, αν θυμάται, γύρω από τον πόλεμο και τη φωτογραφία. Παρακαλούμε και όλους τούς αναγνώστες, που διαβέ-
τουν παλιές σπάνιες φωτογραφίες, να μās τις στεί-
λουν για δημοσίευση και θά τούς επιστραφούν αμέ-
σως.

ΜΠΕΣΑ ΓΙΑ ΜΠΕΣΑ

~~~~~

‘Ο άγραφτος νόμος

‘Αρχές καλοκαιριού. Γεμάτη Ζωντάνια ή Κου-
κουβίστα, κόσμος πολύς. Οί χωρικοί ρίχνονται στις
δουλειές. Χωράφια, ποτίσματα, στάνες, νοικοκυριό
κ.λ.π.

Κάποια βραδυά, περασμένη ή ώρα, κοντά μία τὰ
μεσάνυχτα, δυο σκιές ροβολάνε από μονοπάτι σε μο-
νοπάτι, κινάνε για τὸ σπίτι τῆς Α Μ, φτάνουν και
χτυποῦν τὴν πόρτα.

— Κυρά, ... ἀνοιξε κυρά...

— Ποιός εἶναι τέτοια ώρα, ἀποκρίνεται ἀγροκομ-
μένη ή Α. Μ., τί θέλετε; Κάνα κακό μαντάτο φέρνε-
τε και κοντοζυγώνει να ἀφουγκραστεί.

— Καλοί ἄνθρωποι εἴμαστε κυρά. “Ανοιξε.

— Τί γυρεύετε βλοημένοι και κυττάει ἀπὸ μιὰ τρύ-
πα τῆς πόρτας. Στὴν παραμέσα κάμαρα, ὁ γέροντας
πεθερός τῆς ἀκούει τὴ συζήτηση και λέει: —Τί θέ-
λουν οἱ χριστιανοί, μαρὴ νύφη, τέτοια ώρα, κάνε τὸ
γκρά σὰ δῶ και ἀνοιξε και δίνοντας τὸ ὄπλο στὸ γέ-
ρο πού φροντίζει να τὸ καλύψει κάτω ἀπὸ τὸ τραγί-
σιο τσιόλι ἑαμπαρώνει τὴν πόρτα. Μπροστά τῆς δυὸ
ἄντρακλες ἴσα με κεῖ πάνω, γυρεύουν με παρακάλια
τὸ τουφέκι πού εἶχε ὁ ἄντρας τῆς στὸν πόλεμο,
πράγμα πού τὸ γνωρίζουν.

— “Αντε στὸ καλό σας ἀφεντάδες, τέτοιο φονικό
δὲ βλογάει στὸ σπίτι μου. Για ἄλλο πράγμα ἤρθατε.

Ντροπιασμένοι, γυρεύουν συμπάθειο και φεύ-
γουν τραβώντας για τὴν πάρα πάνω ρούγα, πού ἤξε-
ραν ὅτι ή Π. Τ. εἶχε κι’ ἐκείνη ἀραβίδα.

Χτυποῦν κι’ ἐδῶ τὴν πόρτα και ή κυρά Π με τὸν
γλυκομίλητο τρόπο τῆς και τὸ υποχρεωτικό ὕφος τῆς
τούς ἀναγκάζει να γυρέψουν συγγνώμη και να φύ-
γουν.

Τὰ ὄπλα τούς εἶναι ἀπαραίτητα, μὰ δὲν κατάφε-
ραν να βροῦν. ‘Η ζωή τους κινδυνεύει ἀπὸ ώρα σε
ώρα. Τραβάνε, λοιπόν, κατὰ τὸ βουνὸ να βροῦν κα-
ταφύγιο και λημεριάζουν στὴν Τράκα, κοντὰ στοὺς
σαελιγκάδες Βλαχονικολὸ και Τερλίγκα. ‘Αφοῦ φάγα-
νε στὴ στρούγκα, διηγήθηκαν τὸ πάθημά τους. Πρό-
κειται για τούς δυὸ ἐπικηρυγμένους ληστές, τὸν
Κόκκινο και τὸν Καράντζαλη, πού τούς κυνηγοῦσαν

ἀδιάκοπα τὰ ἀποσπάσματα, γι’ αὐτὸ γύρευαν ντουφέ-
κια ν’ ἀμυνθοῦν. Μὰ ὁ κίνδυνος παραμόνευε. Τ’ ἀπο-
σπάσματα, μαθαίνοντας ὅτι οἱ ληστές διάβηκαν νύ-
χτα στὴν Κουκουβίστα τραβώντας στὸ βουνό, κατὰ-
στρωσαν τὴν ἐπιχείρηση και ἔεκίνησαν πρὸς τὰ πά-
νω. Στὸ μεταξὺ ἀποκαμωμένοι οἱ ληστές, ἐφκίαξαν τὰ
γιατάκια τους πλάι στὴ στρούγκα και τὸρριξαν στὸν
ὕπνο, κι’ ἐμελλε τοῦτο να γίνει ή σωτηρία τους. ‘Α-
πὸ ἀλλάργα, οἱ τσοπάνηδες βλέπουν τὸ ἀπόσπασμα
να τραβάει ἴσια στὴ στρούγκα, ἔπρεπε κάτι να κά-
νουν να σώσουν τούς ληστές, γιατί σε διαφορετικὴ
περίπτωση, τούς περίμενε ἄγρια ἐκδίκηση, ἦταν δὲ
ἀδύνατη ή διαφυγὴ τῶν ληστῶν, γιατί θάδιναν στό-
χο και θὰ τούς ἐπίαναν. “Επρεπε, λοιπόν, να ἐφαρμο-
στῇ ὁ ἄγραφτος νόμος πού κράταγε ἀνάμεσα σε λη-
στές και κτηνοτρόφους τὸ «μπέσα για μπέσα» και με
κάθε τρόπο να τούς γλυτώσουν μιὰ και ἦταν στὴν
περιοχὴ τους. Καὶ να τί σοφίστηκαν. ‘Ο ἕνας ὑποδέ-
χεται τὸν ἐπικεφαλῆς ἀξιωματικὸ πού φτάνει λαχα-
νιασμένος, τὸν καλωσορίζει και πιάνοντας κουβέντα
μαζί του μέχρι να μαζευτεῖ τὸ ἀπόσπασμα, τοῦ παρα-
σύρει τὴν προσοχή και ἀρπάζοντας τὴν εὐκαιρία ὁ
ἄλλος, με τὴ γκλίτσα στὸ χέρι, ἑαμολάει δῆθεν να
μαζέψει τὰ πρόβατα. Σφυρίζοντας, λοιπόν, και σιμώ-
νοντας στὴν κρύπτη τῶν ληστῶν φωνάζει:

— “Αντε, ρε Μῆτρο, μάστα σὰ δῶ να τ’ ἀρμέξου-
με και ζύγωσε ή ώρα, κρίνε και στὸν Παναή να σε
βοηθήσει και να πάει να φέρει νερό.

Αὐτὸ ἦταν. Μυρίστηκαν τὸ κόλπο οἱ ληστές.
Κρύβουν ὅ,τι ὄπλισμό εἶχαν, παίρνουν ἀνάρριχτα τίς
κάπες και ὁ ἕνας σφυρίζοντας τὰ πρόβατα τὰ μα-
ζεῦει στὴ στρούγκα και βοηθάει στὸ ἄρμεγμα, ὁ ἄλ-
λος παίρνει τὴν καρδάρια και πάει για νερό. ‘Αλλὰ ή
τύχη δὲν βοήθησε μιὰ φορά, βοηθάει και δεύτερη.
‘Απάνω στὸ ἄρμεγμα, ἄρχισε να ψιλοβρέχει και ν’ ἀ-
πλώνεται ἀντάρα. Τὸ ἀπόσπασμα κουρασμένο και για
να προφυλαχτεῖ μαζεῦεται κάτω ἀπ’ τὸ μεγάλο ἑλα-
το. Τελειώνει τὸ ἄρμεγμα, ἔρχεται και ὁ ἄλλος με τὸ
νερό και δῆθεν ἀμέριμνος, βοηθᾶνε να βράσει τὸ γά-
λα για να φᾶνε. ‘Αφοῦ φάγανε και κάνανε ὀλόκληρη
συζήτηση για τούς ληστές και κατὰστρωσαν σχέδια
και σχέδια για τὴ σύλληψή τους και για τὸ πιθανὸ
μέρος πού κρύβονται, ἀποφάσισαν να ἑαποστάσουν
για λίγος και να τραβήξουν κατὰ τὴ Δρέμια.

Και να τώρα, ή μεγάλη εὐκαιρία. Τούς ληστές
τούς στέλνει ὁ γέρο Τιρλίγκας να σκαρίσουν τὰ στέρ-
φα πούναι ἄρκετὰ μακρύτερα και ὁ ἴδιος γυρεύον-
τας συγγνώμη ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸ και ὑποσχόμενος
ὅτι μόλις μάθει κάτι θὰ τὸν εἰδοποιήσει, ἔεκινάει με
τὸ Βλαχονικολὸ να σκαρίσουν τὰ γαλάρια. Σφυρών-
τας, λοιπόν, οἱ ληστές και φωνάζοντας δῆθεν για να
ἀκούγονται στὸ ἀπόσπασμα ἑμακραίνουν και με τὴ
βοήθεια τῆς ἀντάρας τὸ βάζουν στα πόδια και ὅπου
φύγει - φύγει. Κι’ ἐμεινε ὁ ἀποσπασματάρχης να κα-
ταστρώνει σχέδια. Κτηνοτρόφοι και φυγόδικοι γίναν
μπέσα για μπέσα ἀδερφοί, πάντα ἀλληλοπροστα-
τεύονταν. Νά λοιπόν, πού ή ὑπόσχεση ἦταν συμβό-
λαιο τιμῆς, ἔστω κι’ ἂν ἦταν παράνομη, ἔστω κι’ ἂν
κινδύνευε και ή ἴδια ή ζωή.

Η στήλη αυτή τη φορά, έχει να επιδείξει αληθινά, κάτι υπέροχο και αξιέπαινο. Ο Μπάμης Αντωνίου Πασσαλής, τιμήθηκε με ειδικό βραβείο, σε τελετή που έγινε στο Δημαρχείο Αθηνών στις 28.5.78 και που επέδωσε προσωπικά ο Δήμαρχος κ. Παπαθεοδώρου, σε όλους τους άριστεύσαντες μαθητές των Γυμνασίων και Λυκείων της Αθήνας. Την τελετή παρουσίασε και το τηλεοπτικό δίκτυο. Ο Μπάμης, τελειώνει φέτος την τρίτη τάξη του Κ' Γυμνασίου και θα δώσει εξετάσεις και στα δυο Λύκεια. Μά για ένα μαθητή σαν αυτόν που τιμήθηκε, γιατί η γενική του βαθμολογία ξεπέρασε το 191)2, οι τέτοιου είδους εξετάσεις είναι κάτι απλό. Άλλα δεν είναι μόνο ένας άριστος μαθητής, ο μικρός Μπάμης. Είναι και ένα παιδί σεμνό, με άριστο ήθος και αρχές, ένας νέος ολοκληρωμένος, που το μέλλον υπόσχεται πάρα πολλά και για τον ίδιο, αλλά και για το χωριό μας.

Μπράβο Μπάμης! Το Δελτίο σου εύχεται του χρόνου να έρθεις πρώτος απ' όλα τα σχολεία της χώρας.

Στή φωτογραφία, ο κ. Παπαθεοδώρου συγχαί-

ρει τον άριστο αυτό μαθητή, δίνοντάς του και το βραβείο, ενώ ο πατέρας του, ο αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Αντώνιος Πασσαλής, δεν κρύβει τη χαρά του.

Άλλα ο Μπάμης έχει και έναν ανταγωνιστή. Οι δάφνες του δεν αφήνουν τον μικρότερο αδελφό του Θέμη αδιάφορο. Βάλθηκε, λοιπόν, κι αυτό μαθητής στην Ε' Δημοτικού, να ξεπεράσει τον αδελφό του και η θέλησή του το αποδειχνει. Σε έκθεση του Σχολείου του με θέμα «ΣΥΝΟΙΚΙΑ ΜΑΣ», σημείωσε ένα εκπληκτικό ρεκόρ. Πέρα απ' την ωραιότητα έκθεσης που έγραψε και βραβεύτηκε σαν η καλύτερη, χρησιμοποίησε στο κείμενό του πάνω από 200 λέξεις. Την έκθεσή του δημοσίευσε η τοπική εφημερίδα «ΜΑΧΗ» (φύλ. 6 Φεβρουάριος '78), την οποία η στήλη μας διάβασε, αλλά λόγω του μεγάλου περιεχόμενου, αδυνατεί να τη δημοσιεύσει. Συγχαίρουμε, λοιπόν, και τον Θέμη και εύχόμαστε όχι μόνο καλή πρόοδο, αλλά και να ξεπεράσουν τον ζήλο που δείχνει ο πατέρας τους για το Σύνδεσμο και το χωριό μας, όταν θάρθει η κατάλληλη εποχή.

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Και ένῳ ἡ γενιά τῶν σπουδαστῶν καὶ φοιτητῶν, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, ἀπουσιάζει ἀπ' τὴ στήλη αὐτή, οἱ μικροὶ μαθητὲς, δὲν λησμονᾶνε οὔτε τὴ στήλη οὔτε τὸ χωριό. Καὶ νὰ ἡ ἐκθεση ποῦ ἔγραψε ἡ μικρὴ μαθήτρια Ἐφη Β. Χαμηλοῦ γιὰ τὸ χωριό μας, τὸ χωριό τοῦ πατέρα της, ποῦ τὰ ὅσα γράφει καὶ δημοσιεύονται παρακάτω, δὲν θέλουν σχόλια.

ΕΝΑ ΚΑΤΑΠΡΑΣΙΝΟ ΤΟΞΟ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Ἐνα καταπράσινο τόξο στὰ πόδια τ' οὐρανοῦ, μᾶς καλεῖ νὰ τὸ ἐπισκεφτοῦμε, μᾶς περιμένει νὰ βρεθοῦμε κοντά του, νὰ μᾶς κρατήσει στὴν ἀγκαλιά του. Κι' αὐτὸ τὸ καταπράσινο τόξο εἶναι ἡ ἀγαπημένη μας «Καλοσκοπή».

Οἱ ρίζες ὅλων τῶν ἀνθρώπων βρίσκονται στὸ χωριό. Ἀπὸ ἐκεῖ ξεκίνησαν γιὰ νὰ φτιάξουν τίς πολιτείες, γιὰ νὰ δημιουργήσουν μιὰ καλύτερη ζωὴ.

Ἡ Καλοσκοπή εἶναι ἓνα πολὺ ὁμορφο χωριό, κρυμμένο μέσα σὲ

δέντρα καὶ κρύα νερά. Ἡ πλατεία του ἄρκετὰ μεγάλη, ποῦ τώρα τὸ καλοκαίρι θὰ πλημμυρίσει ἀπὸ παιδιά. Τὸ μικρὸ του σχολεῖο κάτω, φωτεινὸ μὲ τὰ μεγάλα του σκαλοπάτια, ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Γεωργίου ἐπιβλητικὴ στὴν ἀπλότητά της, μὲ τὸ ὁμορφο καὶ μεγάλο ρολόι της καὶ τὸ ὁλόδροσο χόρτο, ποῦ ὅλα αὐτὰ στολίζουν τὸ τοπίο ποῦ ζωγραφίζεται ἀπὸ τὴν φύση μὲ μιὰ ξεχωριστὴ τέχνη.

Τὰ σπίτια του, μικρὲς χαρούμενες φωλιές, ποῦ τὸ καλοκαίρι ὅλα γεμίζουν ἀπ' ἀνθρώπους καὶ δὲν εἶναι ἔρημα. Τὸ καθένα ἔχει τὴν αὐλή του ἢ τὸ περιβόλι του. Ἰδιαίτερη ὁμως ἐντύπωση μοῦ κάνει ἡ ἐργατικότητα τῶν κατοίκων του. Δουλεύουν χωρὶς τὴν προχειρότητα, ἐπιστημονικὰ θὰ μπορούμε νὰ ποῦμε, ἀγαποῦν τὴν μόρφωση, σπουδάζουν τὰ παιδιά τους κι ἔχουν ἀρκετοὺς ἐπιστήμονες. Οἱ σχέσεις μεταξὺ τους εἶναι φιλικές. Πότε δὲν θὰ περάσει κάποιος μπροστὰ ἀπὸ ἓναν ἄλλον καὶ δὲν θὰ τὸν χαιρετήσει. Οἱ πόρτες τῶν σπιτιῶν εἶναι πάντα ἀνοιχτές γιὰ τὴν φιλοξενία.

Στὴ γιορτὴ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς, στὸ πανηγύρι τοῦ χωριοῦ, νοιώθει κανεὶς τὴν ἀνθρώπινη εὐτυχία. Ἡ χαρὰ πλημμυρίζει τὰ στήθια μικρῶν καὶ μεγάλων, λάμπουν τὰ πρόσωπα, τραγουδοῦν, χορεύουν καὶ φαίνεται πῶς εἶναι μιὰ οἰκογένεια.

Οἱ γεροντότεροι, σοῦ μιλᾶνε γιὰ ταξίδια καὶ πολέμους τοῦ '21 καὶ τοῦ '40, γιὰ τίς γενιὲς ποῦ πέρασαν, γιὰ τὰ θάσάνά τους τὰ ἔργα τους καὶ χαίρεσαι νὰ τοὺς ἀκοῦς.

Ἐκεῖ, μόλις πηγαίνω, νοιώθω γαλήνη, εὐτυχία καὶ εὐχαρίστηση. Ξεφεύγω λίγο ἀπ' τὴν ἀδιάκοπη ρουτίνα τῶν μαθημάτων. Βρίσκω ἀγαπημένα μου πρόσωπα, ποῦ συντελοῦν τὴν ὁμορφὴ παρέα μου.

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Δὲν βρίσκω τὴν ὥρα, τὴν στιγμὴ, ἢ τὴν μέρα, ποῦ θὰ βρεθῶ κοντά του, νὰ ἀκούσω καὶ νὰ τὸ νοιώσω βαθειὰ στὴν καρδιά μου.

Στὴν Καλοσκοπή, ἡ Ἀνατολὴ εἶναι πιὸ ὥραια, τὸ καλοκαιρικό μεσημέρι δροσερό, ἡ δύση μαγικὴ, ἡ νύχτα ἀστροντυμένη, τὸ ξημέρωμα ὁμορφο καὶ τὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν περισσότερο μουσικό.

Καθὼς πατάω τὸ χῶμα τοῦ χωριοῦ μου, σκέπτομαι τοῦ πατέρα μου τὰ παιχνίδια, τὴν πρώτη του ζωὴ, θυμᾶμαι τὴν γιαγιά, τὸν παπποῦ, τὸν κόσμο ποῦ φεύγει, ποῦ ἀλλάζει καὶ γίνεται ὅλο καὶ πιὸ μικρό.

Τὴν Καλοσκοπή τὴν ἀγαπῶ πολὺ. Πηγαίνω ἐκεῖ ἀπὸ 5 χρόνων. Τὴν ἔχω ἀγαπήσει, γιατί κοντά της βρίσκω τὸν πραγματικό μου ἐαυτό καὶ τὰ περνῶ τὸ κατὰ δύναμη ὑπέροχα.

Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποῦ ἀνήκω κι' ἐγώ, ἀλλὰ κι' οἱ γονεῖς μου, σ' αὐτὸ τὸ ὁμορφο χωριό μὲ τὴν μορφὴ παραδείσου καὶ μὲ μεγάλη ἀγωνία, περιμένω τὴν ὥρα νὰ βρεθῶ κοντά του, κοντά στὰ κρῦα του νερά, τὰ πράσινά του δέντρα καὶ τοὺς καλόψυχους κατοίκους του.

Σὺς χαιρετῶ

Μὲ ἀπέραντη ἐγκάρδια ἀγάπη, ἡ μαθήτρια τῆς Α' τάξεως
Γυμνασίου Κολωνοῦ

Ἐφη Βασιλείου Χαμηλοῦ

Ἀλλὰ μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν διακοπῶν τοῦ καλοκαιριοῦ, ποῦ οἱ νέοι τοῦ χωριοῦ θὰ βρεθοῦν κοντά του, ἄς προσπαθήσουν τώρα ποῦ θάχουν χρόνος, νὰ μᾶς γράψουν γιὰ τὴ δράση τους, τίς σκέψεις τους, γιὰ ὅ,τιδήποτε. Θάχουν νὰ μᾶς προσφέρουν.

ΑΠ' ΤΗΝ ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΠΟΔΗ

Τὸ ΚΤΕΛ ἐπαναρχίζει τὰ δρομολόγια

Ἡ στήλη δικαιώθηκε. Ὑστερα ἀπὸ προσωπικὴ ἐπαφὴ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συνδέσμου Ἀντῶνη Πασσαλῆ μὲ τὸν πρόεδρο τοῦ ΚΤΕΛ Φωκίδας κ. Μανιώτη καὶ σὲ συνάντηση μὲ ἐκπρόσωπους τῶν γειτονικῶν χωριῶν, ὁ κ. Μανιώτης διαβεβαίωσε ὅτι τὸ λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς ΑΘΗΝΩΝ — ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ — ΠΑΝΟΥΡΓΙΑΣ — ΠΥΡΑ, ἐπαναρχίζει ἀπὸ τὴν 1η Ἰουλίου, ἡμέρα Σάββατο καὶ ὥρα 3 μ.μ., ἢ δὲ ἐπιστροφή θὰ γίνεται Κυριακὴ ὥρα 5 μ.μ. Ἡ διατήρησις τῆς γραμμῆς θὰ ἐξαρτηθεῖ ἀπὸ τὴν κίνηση τῶν ἐπιβατῶν. Ἡ στήλη εὐχαριστεῖ γιὰ τὴν ἀνταπόκριση ἀπ' τὴν πλευρὰ τοῦ ΚΤΕΛ.

Πολλὰ μέλη καὶ ἀναγνώστες, ὕστερα ἀπ' τὴ σκόπιμη χρησιμοποίησιν στὴν Καλοσκοπή τοῦ Δελτίου ἀριθμοῦ 14, τῆς σελίδας 179 καὶ τὴν μετονομασίαν, νόμισαν ὅτι πραγματικὰ τὸ Δελτίο Κουκουβίστα ἄλλαξε ὡς πρὸς τὸ ὄνομα μόνο καὶ τοὺς διέφυγαν τὰ ὑπόλοιπα. Πολλοὶ ὅμως, ὅταν πῆραν καὶ τὰ δυὸ Δελτία, στὴν μὲν Κουκουβίστα βρῆκαν «ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου» ὅπως καὶ παλιότερα, στὴ δὲ Καλοσκοπή, δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν ἀπὸ ποιὸν ἐκδιδεταί, μιὰ καὶ δὲν τὸ γράφει πουθενά. Παράλειψη; Ὁχι, ἀλλὰ μιὰ ἀκόμα σκοπιμότητα. Κι' εἶναι, πραγματικὰ, νὰ ἀπορεῖ κανεὶς, πῶς μιὰ ἐφημερίδα, ποῦ ἔχει Διευθυντὴ, ἔχει ὑπεύθυνο γιὰ τὴ σύνταξη, ὑπεύθυνο γιὰ τὸ Νόμο, νὰ μὴν ἔχει ἐκδότη. Νὰ δοῦμε στὸ φύλλο, ποῦ θὰ κυκλοφορήσει, θὰ βρεῖ ἐκδότῃ ἢ θὰ μείνει καὶ πάλι... τυχαῖα, δίχως τὸ βασικώτερο πρόσωπο.

ΣΕΛΙΔΑ 197

ΠΡΑΣΙΝΟ... ΦΩΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΚΗΠΟ

Ἡ πρόταση τοῦ γιατροῦ Ἡλίας Κατσανιώτη, γιὰ τὴ μετατροπὴ τοῦ Σχολικοῦ Κήπου σὲ ἄλσος, σύντομα θὰ γίνεи μιὰ πραγματικότητα. Ἡ ἐπιθεώρηση Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Φωκίδος, εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ ἀπαντήσῃ σὲ προηγούμενο σχόλιό μας. Ἔτσι παρέχει τὴν δυνατότητα στὸ Σύνδεσμο νὰ προβεῖ σὲ δειδροφύτευση, μὲ τὴ διαφορά, ἡ κυριότητα νὰ ἀνήκει στὸ σχολεῖο, ὅσο λειτουργεῖ.

Τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴ ἡ στήλη εὐχαριστεῖ θερμότατα γιὰ τὴν ἐγκριση αὐτὴ καὶ τὸν διαβεβαιώνει ὅτι ὁ Σύνδεσμος εἶναι μόνο ἐξωραϊστικός καὶ ποτὲ δὲν διεκδικεῖ κτήματα. Νά, λοιπόν, πού μιὰ ωραία ἰδέα, πλησιάζει νὰ υλοποιηθεῖ. Ὁ συγχωριανός μας Μάκης Ματθαίου, πιστεύουμε, ὅτι θὰ φροντίσει νὰ μᾶς προμηθεύσει ἀργότερα τὰ κατάλληλα δέντρα.

***

ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΑΚΙ

Καρμιά ἐνέργεια δὲν ἔγινε ἀκόμα γιὰ τὸ καροτσάκι τοῦ νεκροταφείου. Φαίνεται πὼς περιμένουν ἢ νὰ σκουριάσει ἢ νὰ ἀχρηστευτεῖ, ὁπότε ὑποχρεωτικά θὰ πεταχτεῖ σὲ κάνα ρέμα ἢ τώρα πού τὸ χωριὸ τὸ καλοκαίρι θὰ γεμίσει μὲ μικρὰ παιδιὰ παίζοντας νὰ τὸ κυλήσουν στὸν κατήφορο. Καὶ ἂν συμβεῖ —κούφια νᾶναι ἡ ὥρα— κάτι τέτοιο καὶ θρηνήσουμε δυσάρεστες καταστάσεις, τότε ποίαν θάνατο ἢ εὐθύνη; Ἀκόμα δὲν βρέθηκε μιὰ λύση τέλος πάντων;

***

Ὁ δρόμος ἀπὸ τὸ 51

Πρὸ ἡμερῶν φίλος τοῦ χωριοῦ μας, πού εἶχε χρόνια νὰ βρεθεῖ κοντά του, ἀποφάσισε νὰ κάνει μιὰ βόλτα. Ξεκίνησε, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ αὐτοκίνητό του καὶ τὴν οἰκογένεια γιὰ τὴν Καλοσκοπή. Καὶ ἔκανε ἓνα μικρὸ σφάλμα. Πῆγε ἀπὸ τὸ 51. Ἀφοῦ ἔστριψε στὴ διασταύρωση, βρέθηκε στὸ καθημερινὰ μεταβαλλόμενο τοπίο μὲ τοὺς θεόρατους σεληνιακοὺς τάφους καὶ ἔρριχνε «κορῶνα γράμματα» ποῖο δρόμο νὰ πάρει. Σὲ λίγο, εὐτυχῆς, βλέπει μιὰ πινακίδα «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» καὶ νόμισε πᾶ ὅτι ἡ περιπέτεια θὰ τελείωνε καὶ θάμπαινε στὸ σωστὸ δρόμο. Μὰ ὅταν σὲ λίγο βρέθηκε στὴν κορυφὴ τῆς Γκιώνας, τότε κόντεψε νὰ τρελλαθεῖ. Πίσω ξανά καὶ ψάξε ἀπὸ δῶ ψάξε ἀπὸ κεῖ, λίγο καὶ ἡ τύχη, κατάφερε νὰ μπεῖ ἐπιτέλους στὸ σωστὸ δρόμο. Ἀλήθεια, λέτε νᾶπαθε καλὰ πού δὲν γνῶριζε ὅτι ἡ Κουκουβίστα εἶναι τοποθεσία μεταλλείων καὶ ὄχι ἡ Καλοσκοπή; Ὁχι. Γιατὶ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ νεκρωμένο τοπίο μὲ τοὺς δρόμους καὶ τὰ δρομάκια, ὑπάρχει μιὰ μόνο πινακίδα, πού δείχνει «ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ» καὶ τὴν ἔχουν πάθει ὄχι μόνο ξένοι, ἀλλὰ καὶ συγχωριανοί. Μήπως αὐτοὶ πού ἀλλάζουν τοὺς δρόμους κάθε τόσο, θάπρεπε νάχουν καὶ 3 - 4 πινακίδες νὰ τίς τοποθετοῦν, νὰ ξέρει τέλος πάντων ὁ κοσμάκης πού νὰ πάει; Γιατὶ δὲν εἶναι δρό-

ΣΕΛΙΔΑ 198

μος μόνο τῆς Καλοσκοπῆς. Εἶναι δρόμος ἐπαρχιακός, πού ἐξυπηρετεῖ 10 χωριά. Γιὰ νὰ δοῦμε. Κάποιοι θὰ συγκινηθεῖ.

***

Τὸ ρολοῖ

Ὁ συχωρεμένος ὁ μπάρμπα Γιάννης Βλάχος (Βλαχογιάννης), ἔφυγε ἀπὸ κοντά μας καὶ ξαφνικά σταμάτησε κι' ὁ χρόνος νὰ μετράει στὸ χωριό. Τὸ ρολοῖ τῆς ἐκκλησίας, πού φρόντιζε ὁ μπάρμπα Γιάννης νὰ τὸ κουρδίζει, σταμάτησε νὰ δουλεύει καὶ περμένει κάπου κάπου κάνα σπλαχνικὸ χέρι νὰ λαδώσει τὰ γρανάζια του καὶ νὰ τὸ βάλλει μπροστά. Εὐτυχῶς πού οἱ συγχωριανοί, ὅσοι δὲν ἔχουν ρολόγια, καταλαβαίνουν τὴν ὥρα ἀνάλογα μὲ τὴ θέση τοῦ ἡλίου. Ἀφοῦ, λοιπόν, τὸ ὕψος τοῦ καμπαναριοῦ προκαλεῖ ζαλάδα στοὺς «κουρδιστές», καιρὸς νὰ ξαναγυρῶμε στὰ παλιά.

***

ΚΑΛΛΙΕΡΓΙΕΣ

Ἀπρίλης καὶ Μᾶης. Δυὸ μῆνες γεμάτοι ὄργασμὸ τῆς φύσης. Τούτη ἡ ἐποχὴ βρίσκει τὴν Καλοσκοπὴ σὲ ἓνα ξεσηκωμό, σὲ μιὰ κινητοποίηση. Δὲν ἔχει σημασία ἂν οἱ καλλιεργητὲς τῆς γῆς τῆς ἀπόμειναν λίγοι. Εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δεμένοι μὲ τὸ χῶμα τῶν χωραφιῶν τους πού τοὺς θρέφει, ἔχει σμίξει ὁ ἰδρῶτας τους μὲ τοὺς κόκκους του σὲ μιὰ ἱερὴ καὶ ἀκατάλυτη ἀλληλοφροντίδα. Κι' ἦταν ἐποχές πού τὸ χῶμα μαζώνονταν μὲ δέματα γιὰ νὰ σκαφεῖ καὶ νὰ

δῶκε τὴν παραγωγή του, ἦταν χρόνια πού δὲν ἔφτανε γιὰ νὰ θρέψῃ τὸν κόσμο πού κράταγε τὸ χωριὸ παλιότερα. Καὶ σήμερα, πιστοὶ σκαφτιάδες, κείνοι

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

πού απόμειναν με τὰ ζωντανά τους, συνεχίζουν τὴν παράδοση τῆς καλλιέργειας. Ἐκεῖ πού ἄλλοτε σπέρνονταν φακές, ρεβύθια καὶ ρόβι, φύτεψαν σπάρτα καὶ κέδρα. Ἐκεῖ πού σπέρνονταν σιτάρια, γέμισαν βάτα καὶ τσουκνίδες. Τὰ ἄνυδρα χωράφια πέρασαν στὸ μακρινὸ παρελθόν. Στὰ λίγα ποτιστικά πού καλλιεργοῦνται σήμερα, βλέπει κανεὶς τὴν ἐποχὴ αὐτὴ νὰ φυτεύονται πατάτες καὶ φασόλια. Μόνο αὐτὰ τὰ δυό, τὰ πιὸ ἀντιπροσωπευτικά, ἔμειναν γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν παράδοση καὶ τὴ φήμη τους. Φρεσκοσκαμμένα τὰ χωράφια μετὶ τῆς γρᾶνης καὶ τῆς σποριᾶς, δέχονται στὸ χῶμα τους τοὺς σπόρους γιὰ νὰ τοὺς εὐλογήσουν καὶ νὰ τοὺς αὐξήσουν, ἂν τὸ θελήσει ὁ καιρὸς. Τὸ κεφαλαῦλακο ἔτοιμο νὰ φέρει τὸ νερό του σ' ὅλα τὰ χωράφια πού θὰ διψάσουν. Κάποτε τὸ

Κεφαλόβρυσος δὲν ἔφτανε γιὰ τὸ πότισμα, σήμερα κατεβαίνει καὶ στὸν κάμπο. Σὲ λίγα χρόνια, ποιά τύχη καρτερεῖ ἄραγε τὴ ζώνη τοῦτη μετὶ τῶν λίγων καλλιέργειες; Ἡ ἐγκατάλειψη καὶ ἡ ἐρήμωση. Ὁ ἐπόμενος μῆνας Ἰούνιος, κοινὰ θεριστὴς, δὲ ἔχει πιά τὸ ὄνομα τοῦτο. Τὰ δρεπάνια σκούριασαν κρεμασμένα στὰ πάτερα — ἂν ὑπάρχουν — τὰ δόντια τους ἔχουν χρόνια καὶ χρόνια νὰ θερίσουν. Ὁ θεριστὴς ξεχάστηκε, ὅπως ἔσβησαν καὶ οἱ εἰκόνες τῆς φωτογραφίας μετὶ τοῦ θέρου καὶ τὰ χερόβαλα, μετὰ τὰ ἄλογα καὶ τῆς θεριστικῆς μηχανῆς. Δὲν θὰ ξαναδοῦμε πιά κείνες τῆς μέρες τοῦ θεριστῆ καὶ τ' ἁλωνάρι. Κι' ἀργοσβύνει ἡ καλλιέργεια, λιγοστεύει ἡ παραγωγή κι' ὁ κόσμος φεύγει.

Περασμένα μὰ ἀξέχαστα

“Ενας παλὸς διηγείται

Δυστυχῶς, ἡ ἱστορία τοῦ χωριοῦ μας, μὰ καὶ ἡ λαογραφικὴ του παράδοση, δὲν γράφτηκαν ποτὲ σὲ χαρτί. Κρατιῶνταν ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, γενιὰ σὲ γενιὰ. Μὰ οἱ ἄνθρωποι πού γνώριζαν τόσα καὶ τόσα χάθηκαν. Ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἐλάχιστοι πού μποροῦν νὰ βοηθήσουν νὰ θυμηθοῦμε καὶ νὰ παρουσιάσουμε τὴ ζωὴ τῆς παλιᾶς Κουκουβίστας. Ὁ Μῆτσος Ἀντωνίου, ἓνας συγχωριανὸς μετὰ τὸν πατέρα καὶ ἀνεξάντλητο μνημονικὸ γύρω ἀπ' τὴν παράδοση, εἶχε τὴν καλὴ σύνη νὰ μᾶς διηγηθεῖ ἓνα χρονικὸ γύρω ἀπ' τὴ γιορτὴ τῆς ἀνάληψης, πού τὸ ζήτησε ὁ ἴδιος στὴν παιδική του ἡλικία. Τὸ χρονικὸ τοῦτο τὸ δημοσιεύει τὸ Δελτίο μας καὶ παρακαλοῦμε ὅλους τοὺς συγχωριανούς νὰ μᾶς στέλνουν ὅ,τιδήποτε γνωρίζουν καὶ θυμοῦνται, γύρω ἀπ' τὴν ἐπιβλητικὴν καὶ γιορτεῖ τῆς Κουκουβίστας, νὰ δώσουν σ' ἐμᾶς τοὺς νεώτερους, μιὰ γεύση, ἔστω καὶ γραπτὴ, τῆς παραδοσιακῆς Κουκουβιστιανῆς ρίζας καὶ καταγωγῆς μας.

Κουκουβίστα στὶς παλιὲς καλὲς μέρες. Ὁ συνδυασμὸς τῶν καθιερωμένων γιορταστικῶν ἐκδηλώσεων μετὰ τὴν χρονικὴ περίοδο τῆς κάθε ἐποχῆς, δίνει ἓνα ἀξεπέραστο πλοῦτο στὴ φαντασία, τέρποντας καὶ ἀγαλιάζοντας τὸν ψυχικὸν κόσμον, ἀνάλογον μετὰ τὴν ἡθὴ καὶ ἔθιμον τῆς περιοχῆς πού ἐπικρατοῦν.

Ἡ ἐποχὴ τῆς ἀνοιξῆς, φέρνει μαζί της μιὰ ἀλυσιδωτὴ σειρά μετὰ τῆς πιὸ λαμπρῆς κι' εὐχάριστης γιορτῆς τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως μας, κάνοντας τὴ φύση νὰ συμμετέχει, νὰ γιορτάζει, νὰ λάμπει, ἀντάμα μετὰ τοὺς ἀνθρώπους νὰ χορεύουν λὲς καὶ τὰ κλαριά. Στὴν κορφὴν ξεχωρίζει ἡ γιορτὴ τῆς Ἀνάστασης τοῦ Σωτῆρα, τῆς Ἀνάστασης τοῦ ἀνθρώπου, ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνάληψη, ἡ Πεντηκοστή, ἡ Ἀγία Τριάδα, γιὰ νὰ περάσουμε στοὺς καλοκαιρινούς μῆνες, ὅπου οἱ γιορτεῖς ταυτίζονται μετὰ τὴν πανηγύριον, σ' ἓνα χρώμα ρομελιώτικου γλεντιοῦ, πού κρατᾷ καὶ μέχρι τῆς μέρας μας.

Ἀλλὰ θὰ σταθοῦμε εἰδικὰ στὴ γιορτὴ τῆς Ἀνάληψης, στὴ γιορτὴ τῶν κτηνοτρόφων, στὴ μεγάλη γιορτὴ τῆς παλιᾶς Κουκουβίστας. Οἱ ἐκδηλώσεις γεμάτες χαρὰ, ἀγάπη, εὐτυχία, ψυχικὴ ἀνακούφιση, συνανθρωποσύνη μετὰ μιὰ μεγαλόπρεπη ἀπλότητα, δίχως μίσητες καὶ ἔχτρες. Ἡ προσμονὴ τῆς Ἀνάληψης

λαχτάρω, οἱ προετοιμασίαι ἀκαταπρόσβλητες, ὁ ἐρχομὸς χαλασμοῦ κόσμου, ἁγία μέρα γιορτινὴ τῆς φύσης καὶ τῶν ζωντανῶν, τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀνθρώπων, πού σήμερα μόνο τὸ ἡμερολόγιον μᾶς τὴ θυμίζει, κι' ἂν πᾶσι ἀπάνω τὸ μάτι μας, ἢ ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας. Μιὰ παράδοση ἔσθυσε, σημάδια ἐλάχιστα ἀπόμειναν, τίποτα δὲν τὴν ξαναεῖ, μονάχα ἡ θύμησις, γιατί δὲν ὑπάρχουν πιά οἱ παράγοντες καὶ οἱ προϋποθέσεις πού ζωντάνευαν ἐκείνες τῆς ἀλησμόνητης ἐκδηλώσεως. Ἡ Ἀνάληψη ἐρχεται στὴν καταληλότερη ἐποχὴ, ἀκριβῶς ἐκεῖ πού σμίγει ἀνοιξὴ μετὰ καλοκαίρι. Ἄς δοῦμε ὅμως ἓνα σκηνικὸ τῆς γιορτῆς, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τὸ τέλος. Ὅταν τὸ χωριὸ ἀριθμοῦσε πάνω ἀπὸ 250 οἰκογένειες, δηλαδὴ πάνω ἀπὸ 1500 νοματίους. Οἱ μισοὶ ἀπ' αὐτοὺς ἦσαν κτηνοτρόφοι. Πάντα πρὶν τὴν Ἀνάληψη, γίνονταν ἡ διανομὴ τῶν λειβαδιῶν. Ἔτσι, πρὶν τὸ ἀνέβασμα στὰ καταπράσινα λειβάδια τῆς Γκιώνας, ἐφκίαχναν τῆς παρέας τους 3, 4 καὶ 5 τσελιγκάκια, γιὰ νὰ ξεκαλοκαιριάσουν καὶ νὰ ξεκινήσουν μαζί, ἀφοῦ θὰ γιορτάσουν τὴν Ἀνάληψη καὶ τὴν ἐπόμενη θὰ γίνῃ τὸ Ἐκκίνημα.

Ἡ Τράκα ἦταν τὸ ἐπίκεντρο. Ἐδῶ θαρρεῖς πῶς ἀναλήφτηκε ὁ Κύριος. Ἡ ἐπιβλητικὴ τοποθεσία μετὰ τὸν ἀτέλειωτον ἀγναντερὸ ὀρίζοντα, τὰ πανύψηλα ἐλάτια, τῆς δροσερῆς πηγῆς, τὸ ἐπίπεδο τοῦ ἐδάφους, ἀποτελοῦσε τὸν τόπον συγκέντρωσης, τὸ ὄρμητήριο γιὰ τὸ ἔκκινημα τῆς ἐπόμενης. Τοποθεσία, φύση, ἄνθρωποι, ζωντανά, γίνονταν ἓνα χαρούμενον συνταίριασμα, μιὰ εἰκόνα ἀνεπανάληπτη. Ἐδῶ οἱ στρουγγεὲς ξεπερνᾶνε τῆς 10. Ἡ παραμονὴ τῆς Ἀνάληψης φτάνει. Ἐνα ἔκκινημα προετοιμασίας στὶς στάνες καὶ στὸ χωριό. Οἱ ἐπιβλητικὲς μορφὲς τῶν τσελιγκάδων μετὰ τὰ μουστάκια καὶ τῆς πουκαμίσιας, βρίσκονται στὸ πόδι. Πήζουν γισούρτι, τυρί, τὰ σφαχτὰ μπαίνουν στὴ σούβλα, οἱ στρουγγεὲς σαρώνονται, στρώνονται λατσούδια νὰ κάτσουν οἱ καλεσμένοι, χαίρεται τὸ μάτι νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν προετοιμασίαν, τὴν τάξιν καὶ τὴν πάστραν πού ἐπικρατεῖ. Ἀφήνοντας τοὺς τσελιγκάδες στὴν ἀσχόλησίν τους, δίνουμε μιὰ εἰκόνα πυρετώδους ἐτοιμασίας τῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωριοῦ. Τὰ γιορτινὰ ξεσκονίζονται καὶ λιάζονται. Οἱ πίτες καὶ οἱ προβέντες, σκορπῶνε τὴν μυρωδιά τους ἀπ' ἄκρην σ' ἄκρην, οἱ συζητήσεις δίνουν καὶ παίρνουν, νέοι, γέροι, κορίτσια καὶ ἀγόρια, σὲ μιὰ κινήτικότητα πρωτοφανή, γιὰ νὰ γιορτάσουν τὸ «ταχιά». Χαρακτηριστικὴ ἡ συζήτηση δυὸ κοριτσιῶν τῆς ρούγας. Ἡ Θυμιούλα πού

δέν είχε πρόβατα φωνάζει — Μαρή Ζωίτσα, σέ ποιά στρούγκα είστε καλεσμένοι; (Νά σημειωθεί ἐδῶ, ὅτι ὅλο τὸ χωριὸ μετείχε στὴ γιορτῇ, εἶχαν δὲν εἶχαν πρόβατα). Καί ἡ Ζωίτσα ἀποκρίνεται!

— Μᾶς κάλεσε ὁ Ματζιὸς καὶ ὁ Δυσσέως, ἀλλὰ θὰ μ' ἄρεθε νὰ πάω στοῦ Σαλταπίδα, γιατί θάναί ὁ γερο - Κατσάνης μὲ τὴν πίπιζα.

— Σὰν νὰ κάνεις λάθος μαρὴ, ἄκουσα ὅτι ὅλοι θὰ εἶναι παρὲα αὐτοί, θὰ γίνει ἓνα τὸ γλέντι.

— Καλά, δὲ μοῦ λές, τί καλὸ θὰ φορέσεις; Ἐγὼ λέω νὰ βάλῃ ἐκεῖνη τὴν καραμιλωτὴ φανέλλα, τὴν τριανταφυλλί μὲ τὸ μπλε βελούδο, θὰ μὲ δεῖς καὶ θὰ τρίβεις τὰ μάτια σου.

— Κι' ἐγὼ θὰ φορέσω τὸ μπολκάκι μὲ τὴν ταντέλλα, τὰ γκιορντάνια καὶ τὰ ἀσημικά τῆς μάνας μου καὶ θὰ κάμω νιὺς καὶ γέρους νὰ σκάσουν.

Τὸ ξημέρωμα τῆς Ἀνάληψης φτάνει. Στράτες κι' ἀνηφόρια γίνονται μιά πανέμορφη ζωγραφιά, καθὼς οἱ φορεσιὲς τῶν πεζοπόρων καὶ οἱ καρμιλωτὲς πάνω στὰ ὑποζύγια, λαμποκοποῦν στὸν ἥλιο. Τὰ στρουγκοτόπια καρτερᾶνε νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦνε. Στὸ σταυρὸ, στὴ σκαλίτσα, στὰ ισώματα, λές καὶ διαβαίνει ἓνα πολύχρωμο τεράστιο φίδι. Φωνές, χαρές, ξεφωνητὰ καὶ τραγούδια, ἀνακατεμένες μὲ τίς φωνές τῶν ζωντανῶν καὶ τὰ κουδουνίσματα τῶν προβατιῶν ἀντιβοῦν στίς ρεματιές. Συγγενεῖς, γνωστοὶ καὶ φίλοι, ὅλοι εἶναι καλεσμένοι. Τὴ μυρωδιά τῆς ἄνοιξης τὴν καλύπτει, ἡ μυρωδιά τῆς πίτας ποὺ ἀχνίζει μέσα στὰ ταγάρια καὶ τῆς καλοψημένης προβέντας, ποὺ σὲ λίγο θὰ ἀπλωθοῦν πάνω στὸ χορτάρι γιὰ νὰ γίνει ἡ σύγκριση, ποιά εἶναι ἡ καλύτερη. Καὶ νὰ, καταφτάνουν οἱ πρῶτοι μουσαφίριοι στὴ στρούγκα. Οἱ τσελιγκάδες, ἡλιοψημένοι τοὺς καλοδέχονται μὲ μιά ἀδελφική καὶ χριστιανική ἀγάπη καὶ κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ τοὺς εὐχαριστήσουν. Ἡ Τράκα εἶναι ὁ τόπος τῆς καθιερωμένης γιορτῆς. Οἱ καλοδεχούμενοι προσκεκλημένοι, δὲν κρύβουν τὸν ἐνθουσιασμό τους. Ἀμέσως τὰ πρόβατα μπαίνουν στὴ στρούγκα καὶ μὲ τὴν ἀράδα ἀρμένονται γιὰ νὰ προσφερθεῖ τὸ γάλα στὸν κόσμο. Στὴ συνέχεια, μαθημένα, τραβᾶνε γιὰ τὸ στάλο. Καὶ τώρα ἐρχεται ἡ σειρὰ στὸ φαγοπότι. Κάτω ἀπ' τὰ θεόρατα καὶ δασύφυλλα ἐλάτια, στρώνονται οἱ πλουμιστὲς καραμηλωτές, οἱ μαντανίες καὶ τὰ χρωματιστὰ χράμια, γιὰ νὰ κάτσουν οἱ παρῆες ὅλες μαζί καὶ γύρω - γύρω κατάχμα. Παρῶν καὶ ὁ πάντα σεβάσμιος παπᾶς τοῦ χωριοῦ, παίρνει ἀράδα τίς στρουγκες γιὰ νὰ ψάλλει ἀγίασμό, νὰ εὐχηθεῖ τὴν προκοπὴ, τὴν εὐμερία καὶ τὸ χίλιασμα τῶν ζωντανῶν. Καλὸ νὰ σταθοῦμε λιγάκι ἐδῶ. Παλιότερα, ὅταν ἡ Κουκουβίστα ἦταν Κεφαλοχώρι καὶ ὑπῆρχαν οἱ ἀλησμόνητες ἀσκητικὲς καὶ σεβάσιμες ἐκεῖνες μορφές τῶν τριῶν παππάδων, τοῦ Παππαζαγκρή, τοῦ Παππακοσίδα καὶ τοῦ Γερόππα οἱ στρουγκες μοιράζονταν μεταξὺ τους. Ἀργότερα, ποὺ τὸ χωριὸ ἔμενε δίχως «θηρσκευτικὸ ποίμενα», κατὰφταναν ὁ Παπαριστείδης ἀπ' τὴ Στρώμη καὶ ὁ Παπαριστείδης ἀπ' τὴν Κάνιαν, γιὰ νὰ βλογίσουν ζωντανὰ καὶ ἀνθρώπους. Τί εὐγενικές καὶ ἀγνές μορφές λειτουργῶν, ἀλήθεια! Γιὰ νὰ διαβοῦν τὰ χρόνια νὰ φτάσουμε στὸν Παπαγιάννη Χασιακό. Καὶ ποῖός ἀπ' τοὺς παλιότερους δὲν θυμᾶται τὸν Παπαγιάννη, τὴν ὅσια μορφὴ τοῦ γέροντα, ποὺ τρέχει ἀπὸ στρούγκα σὲ στρούγκα, ράχες καὶ ραχοῦλες νὰ δώκει τὴν ἁγία εὐχή του. Μεγάλον τὸ χρέος τῶν παπᾶδων καὶ ἡ κούραση. Ἐπρεπε ὅλες οἱ στρουγκες ν' ἀγιαστοῦν, ἀλλοιῶς ἦταν μεγάλη γρουσουζιά, κινδύνευε ἀπο τὴ ξωτικά τὸ κοπάδι, ἀπὸ ἀρρώστιες καὶ μάτιασμα, καὶ πιὸ πολὺ, ἀπ' τὸ λιαρακὴ.

Καὶ ἔτσι καθὼς ἀχνισμένα τὰ σφαχτὰ βγαίνουν ἀπ' τίς

σοῦφλες καλοψημένα κι' ἀπλώνονται στὰ παρδαλὰ τραπεζομάντηλα, οἱ γισοῦρτες μέσα στίς διδοῦρες ὀλόπαχες, τὰ σαλατικά, οἱ πίτες, οἱ προβέντες κι' ἐκεῖνο τὸ ἀλησμόνητο κοκκινέλι στίς νταμουζάνες καὶ στίς τσίτσες, ἦταν ἑτοιμοὶ νὰ εὐφράναι τίς ψυχὲς ὄλων τῶν «συνδαιτημόνων». Ὁ Παπαγιάννης Χαπακός, φορῶντας τὸ πετραχείλι καὶ θωρῶντας κατὰ τὰ ὕψη τῆς Ἀνατολῆς, ἀγιάζει καὶ εὐλογεῖ τοῦτο τὸ τραπέζι, εὐχόμενος καὶ ραντίζοντάς τοὺς παρευρισκόμενους. Καὶ τὸ φαγοπότι ἀρχίζει, φαγοπότι ποὺ ἔμενε ἀλησμόνητο. Στὴ συνέχεια, τὸν πρῶτον ῥόλο ἔχει ὁ Γερο - Κατσάνης μὲ τὴν πίπιζα, κοπέλλες, παλληκάρια, γριὲς καὶ γέροι ξεσηκώνουν τὸν τόπον μὲ τὸ τσάμικο καὶ τὸ συρτό. Οἱ γλυκολαλοῦσες κοπελλιές, σὰν νεράιδες τραγουδᾶνε, «νᾶταν τὰ νειάτα δυὸ φορές», «καλὰ τρῶμε καὶ πίνουμε», «κάτω στὰ δασιά τὰ πλατάνια» κλπ. Μὰ καὶ οἱ μεγαλύτερες δὲν κίότευαν, τὸλεγε τὸ λαρύγγι τους. Χόρευαν καὶ τραγούδαγαν «μιά βλάχα μιά παληόβλαχα», «βλάχα πλένει στὸ ποτάμι». Τὰ χωρατὰ καὶ τὰ ἀστεῖα δίνουν καὶ παίρνουν. Ἀργότερα μπαίνει στὸ σημάδι ἡ πλάτη ἀπ' τὰ σφαχτὰ κι' ὅλοι καμώνονταν τοὺς καλοὺς σκοπευτὰδες καὶ παραβγαίνουν, μὰ λίγοι πετυχαίνουν τὸ στόχο καὶ τὸ μολογᾶνε γι' ἀκαιρὸ. Πολλοὶ σοφίζονταν διάφορα τεχνάσματα, μὰ δὲν ἐπιαναν, τὰ δὲ στοιχήματα ἔδιναν κι' ἐπύρναν κι' ἐπαθλα ἦταν ὀλόκληρα σφαχτὰ. Παρέκει παραβάλλανε στὸ λιθάρι νιοὶ καὶ γέροι, ξεμπρατωμένοι, ἰδρωκοποῦσαν ποῖός θὰ βγεῖ νικητής. Ὅλα τοῦτα δὲν ἦταν παρὰ μιά συνέχιση τῆς ζωῆς τῶν κλεφτῶν καὶ ἀρματωλῶν, μιά παράδοση ποὺ μοναδικὰ ἡ Ρούμελη ἤξερε νὰ τὴν κρατᾷ. Μὰ καὶ τὸ πῆδημα ἦταν στὰ βασικά ἀγωνίσματα, καὶ οἱ θεατὲς ἔχουν νὰ θυμοῦνται τίς μορφές τοῦ Γεροσαλταπίδα, τοῦ Πασσαλῆ, τοῦ Βλάχου, τοῦ Ραφτάκη, τοῦ Ματζιοῦ, τοῦ Ἀχλαδᾶ, τοὺς Ζαχαραίους, Κολλιαῖους, Καραμήτρο, Χαϊλέρη, Κωστάκο, Κατσικώρη, Κωστοῦρο, Χαμλῶ, Ζοῦγρο κλπ., ὅταν ὅλοι τοῦτοι ἦταν μεστωμένοι ἄντρες.

Κι' ἓνα περιστατικὸ τῆς ἐποχῆς, σχετικὰ μὲ τὸ ἀγώνισμα στὸ πῆδημα, κι' ἄς μᾶς συγχωρέσουν οἱ ἀπόγονοι τῶν πρωταγωνιστῶν. Μεγάλον καλαμποῦρι ἀκόρπιζε ὁ γερο - Κατσικώρης — γνωστός γιὰ τὸ κοντό του ἀνάστημα — Συναγωνίζονταν μὲ τὸν πρωταθλητὴ στὸ πῆδημα Παντούλια. Μάζευε φόρα, λοιπόν, καὶ μόλις ἔφτανε στὸ σημάδι γιὰ νὰ πηδηξοῖ καὶ γιὰ νὰ φτάσει τὸν Παντούλια ἔπρεπε νὰ κάμει τρεῖς ἀπηδήματα ἀντὶ γιὰ ἓνα. Ἀλλὰ καὶ ὁ χωρατατζῆς καὶ γιγαντώσωμος Τουμποσπύρος, λέει στὴ Γαρυφαλλιά τοῦ Σαλταπίδα — κόρη πανέμορφη καὶ ζηλευτὴ μὲ ὥραϊον στήθος ποὺ κρύβεται κάτω ἀπ' τὰ ἀσημικά καὶ τοὺς κολιέδες.

— Ἐλα ὦρὴ λεβέντισσα νὰ δοῦμε τίνος βγάνε περισσότερο γάλα.

Καὶ μπροστὰ στὰ ἐκπληκτὰ βλέμματα τῶν παραβρισκομένων, βγάζει τὸ στήθος του, τὸ πιέζει καὶ σὲ ἐπαλήθευση τῶν ὁσων εἶπε, πετάγεται τσαμποῦνα τὸ γάλα. Ἦταν κάτι πρωτόφαντο, ἀλλὰ πραγματικότητά, ποὺ ἔμεινε ἱστορικόν.

Καὶ τὸ γλέντι τράβαγε ἀδιάκοπα. Τὸ γιόμα εὗρισκε τοὺς νηφάλιους πρωϊνοὺς ἐπισκέπτες, σχεδὸν ἀποκαμωμένους καὶ ζαλισμένους, κι' ὅλοι παρακαλιόνταν νὰ μὴ νυχτώσει. Μὰ ὁ ἥλιος τράβαγε πρὸς τὴ δύση, κι' ἡ ὥρα τῆς ἐπιστροφῆς στὸ χωριὸ ζύγωνε. Τὰ ξαμολυμένα ὑποζύγια συγκεντρώνονται γιὰ νὰ φορτωθοῦν τὰ «τσανάκια» γιὰ τὸ δρόμον πρὸς τὸ «κονάκι». Οἱ τσελιγκάδες εὐτυχισμένοι, γεμάτοι ἱκανοποίησι γιὰ τὴν τιμὴ, φιλεύουν τοὺς μουσαφίρηδες μὲ γισοῦρτι, τυριά καὶ γάλα καὶ οἱ παρῆες κατηγοροῦνται τραγουδώντας γιὰ νὰ τελειώσῃ ἡ μέρα τούτη. Ἐβλεπε καὶ ἐνθουσιαζόσουν ἀπ' τὸν αὐθορμητισμὸ καὶ τὴν καλωσύνη τῶν ἀνθρώπων, τὴ νκαλωσύνη καὶ τὸν ἀδελφω-

μό, κι' ήταν καμμιά φορά οί άνθρωποι πλειότερο κι' απ' τὰ ἔλατα τῆς Τράκας. Κι' ήταν μιὰ φορά κι' ἕνα καιρό, γεμάτος ὁ τόπος ἄνθρώπους καὶ ζωντανά. Ἦταν ἡ Τράκα ἡ μαγευτικότερη τοποθεσία, λές κι' ἡ φύση τὴν ἤθελε ἀποκλειστικά δική της. Καὶ τὴν εἶχαν σπιτικό τους οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ἔπιναν νερό ἀπὸ τὸ Εὐλίνο κανάλι κι' εὐφραίνονταν ἡ ψυχὴ τους. Σήμερα, ἐπαληθεύτηκε ἡ φράση τῶν παππούδων μας, πού θέλοντας νὰ χαρακτηρίσουν κάτι σὰν ἀποτυχημένο, ἄχρηστο, ἢ νὰ τὸ καταραστοῦν, ἔλεγαν «ἄστο νὰ γίνει τσιμέντο». Κι' ἐγινε κείνο τὸ κανάλι κι'

ὅλα τὰ κανάλια, καὶ οἱ πηγές καὶ οἱ βρύσες τσιμέντο. Καὶ χάθηκαν τὰ κουδούνια ἀπ' τὴν Τράκα γιὰ νὰ ῥθοῦν τὰ βουητὰ τῶν ἁμαξιῶν καὶ τῶν μηχανημάτων πού γδέρνουν τὴν ἐπιφάνεια τῶν βουνῶν καὶ ξεριζίζουν τὰ σπλάχνα τους.

Σὲ λίγο θὰ λέμε «μιὰ φορά κι' ἕνα καιρό» καὶ τὸ παραμῦθι θὰ συνεχίζεται γύρω ἀπ' τὴν παλιὰ Κουκουβίστα καὶ ἡ θύμησι θάχει ἀποκάμει πιά, θάχει σωριαστεῖ ἀντάμα μὲ τὸν γκρεμισμένο ἀπὸ χρόνια Ἄη - Λιά τῆς Τράκας, δίχως ἕνα κερί, δίχως μιὰ φλόγα καντηλιοῦ.

“Ὅσα μᾶς γράφουν

Ὁ γαμπρός τοῦ χωριοῦ μας Γιώργος Γεωργίου, λάτρης τῆς Καλοσκοπῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦ δελτίου μας, μᾶς ἔστειλε τὴν παρακάτω ἐπιστολή, γιὰ τὴν ὁποία τὸν εὐχαριστοῦμε θερμὰ καὶ τὴν δημοσιεύουμε.

Ἀθῆναι τῇ 11 Μαΐου 1978

ΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

Ε ν τ α ὺ θ α

Μὲ τὴν ἐπιστολή μου αὐτή, ἔρχομαι νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὴν τιμὴ πού μᾶς κάνατε νὰ μᾶς στείλετε τὴν «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ». Ἀλήθεια, πόσα νέα δὲν μάθαμε!

Μόνο μὲ μιὰ τέτοια ἐφημερίδα μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τὸ χωριό του, νὰ μαθαίνει ὅλα τὰ νέα του, νὰ συμπαρίσταται σὲ ἐκείνους πού μένουν στὸ χωριό, νὰ διατηρεῖ τίς παραδόσεις, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν προγόνων.

Πόσο θὰ ἤθελα καὶ ὁ δικός μας σύλλογος νὰ ἐκδίδει μιὰ τέτοια ἐφημερίδα. Ξαίρω γιὰ τὴν δραστηριότητα τοῦ συλλόγου σας καὶ ἔχω δεῖ τὰ τόσα ἔργα πού ἔγιναν, γίνονται καὶ θὰ γίνουν στὸ χωριό σας καὶ πολὺ θὰ ἤθελα ἐμεῖς νὰ κάνωμε τὰ ἴδια καὶ στὸ δικό μας χωριό.

Μαζὶ μὲ τίς εὐχές μου, δεχθῆτε παρακαλῶ καὶ τὸ μικρὸ τοῦτο ποσὸ τῶν δραχμῶν 200 γιὰ ἐνίσχυση τῆς ἐφημερίδος σας.

Μὲ ἀγάπη

Βύρωνος 13

Ἀργυρούπολις

***

Κοντὰ στὰ εὐχάριστα καὶ τὰ δυσάρεστα... καὶ δικαιολογημένα. Ὁ συγχωριανός μας Παναγιώτης Δανιήλ, ὕστερα ἀπ' τὴ σύγκριση πού δημιούργησε ἡ ἐκδοσὴ δελτίου μὲ τὸν τίτλο «ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ», ζήτη μὲσω τῆς ἐφημερίδας νὰ μάθει τί συμβαίνει. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτός. Ὅλα τὰ μέλη ἀναστατώθηκαν. Πολλές διαμαρτυρίες καὶ ἐπιστολὲς στάλθηκαν στὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου γιὰ τὸ ξεκαθάρισμα τῆς ὑποθέσεως. Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει χῶρος, τόσο γιὰ τὴ δημοσίευση τῶν ἐπιστολῶν, ὅσο καὶ γιὰ ἀπάντηση στὸν καθένα, σᾶς γνωρίζουμε ὅτι τὸ Δελτίο τοῦ Συνδέσμου εἶναι ἡ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ». Κάθε ἄλλη ἐκδοσὴ εἶναι ἄσχετη μὲ τὸ Σύνδεσμο, καλύπτει προσωπικὲς φοιδοξίες καὶ ἐκδίδεται μὲ προσωπικά τους ἔξο-

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

δα. Μέσα στίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ φύλλου τῆς «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» θὰ βρεῖτε τὴν ἀπάντηση, ἀλλὰ καὶ γιὰ καλλίτερη ἐνημέρωση τῶν μελῶν, κυκλοφόρησε ἐγκύκλιος γιὰ ὅσα μέχρι σήμερα προέκυψαν καὶ τὸν τρόπο τῆς ἀντιμετώπισής τους ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Ἐν Νέα Φιλαδέλφεια τῇ 3ῃ Μαΐου 1978

Σύντομος ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ

Παναγιώτου Περικλέους Δανιήλ, κατοίκου Νέας Φιλαδέλφειας, ὁδὸς Ἀνακοῦς, ἀριθμὸς 9, τηλέφωνον 2510910

Πρὸς

Τὸν Σύνδεσμον Καλοσκοπιτῶν Παρνασσίδος
Η ΑΓΙ ΑΤΡΙΑΣ ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 18 Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν ἐν ὀλίγοις τὰ κάτωθι:

Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἐνεστῶτος ἔτους ἔλαβον ὡς μέλος τοῦ Συνδέσμου μας συνάμα δὲ καὶ τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς, δύο (2) Δ Ε Λ Τ Ι Α τῆς ἐφημεριδοῦλας - ἐπικοινωνίας τῶν μελῶν μας μὲ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 14 καὶ μὲ τὸ αὐτὸ σχεδὸν περιεχόμενον των, τί ἀκριβῶς ἐν προκειμένῳ συμβαίνει, δὲν γνωρίζω, ἀπὸ τὰς ἀνακοινώσεις ὅμως ἀμφοτέρων τῶν δελτίων, τοῦ ἐνὸς μὲ τίτλον «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» σελ. 1 καὶ τοῦ δευτέρου μὲ τίτλον «Η ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ» σελ. 187, δὲν μοῦ ἀρέσουν διόλου, διότι ἐὰν ἐξακολουθήσωσιν τὴν τακτικὴν αὐτήν, γρήγορα θὰ ἐπιφέρουν τὴν διαίρεσιν τῶν μελῶν εἰς παρατάξεις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς διαλύσεως του ἀκόμα.

Ἐπὶ τούτῳ λυποῦμαι πάρα πολὺ καὶ παρακαλῶ Ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε τὰ νόμιμα ὅσον τὸ γρηγορότερον διὰ νὰ ἀποφύγη ὁ σύνδεσμός μας τὰ σχόλια καὶ τὴν κρίσιν τρίτων καὶ τοῦτο, διότι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀμέσως θὰ προκύψῃ ζήτημα δαπάνης ἐκδόσεως δ ὕ ο δ ε λ τ ῖ ω ν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ἐρωτᾶται: πῶς εἶναι δυνατόν νὰ δικαιολογηθῇ τὸ τοιοῦτον; Ἐκτὸς ἐὰν ὁ Σύνδεσμός μας θεωρηθῇ ὡς ἐπιχειρήσις καὶ οὐχὶ διὰ τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἰδρύθη.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας σᾶς παρακαλῶ καὶ αὖθις ὅπως εἰς τὸ προσεχές τριμηνιαῖον δελτίον σας δημοσιεύσητε τὴν παρούσαν μου αὐτοῦσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐτῆς τὰς δεούσας ἐνεργείας ὡμὸν δεόντως αἰτιολογημένας διὰ τὴν πρόληψιν παντὸς τυχόν εἰς βάρος τοῦ συνδέσμου μας σχολίου ὑπὸ τρίτων ἀνευθύνων κ.λ.π.

Ἐπιπροσθέτως, τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπέπεσε εἰς τὴν ἀντίληψίν μου εὐθύς ἀμέσως μόλις πρὸ τετραετίας ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς μου εἰς τὸν Σύνδεσμον ὡς μέλους, ὅτι ὁ ἐλεγχος τῆς διαχειρήσεως τοῦ δελτίου, δηλαδὴ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, περιήρχοντο εἰς

τούς εκδότην και συντάκτην αὐτοῦ, με τίτλον τοῦ δελτίου τοῦ Συνδέσμου μας ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ Παρνασσίδος. Ἡ Ἁγία Τριάς, ὡσάν νά ἦτο ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις ἐργαζομένη ἐπ' ὠφελεία τῶν ὀλίγων εἰς θάρος τοῦ Συλλόγου, δι' ἐμὲ δὲ ἦτο ἀπαράδεκτο, ὅτε ἐν γενικῇ συνελεύσει ἐπρότεινα, ὅπως ἡ διαχείρησις τοῦ δελτίου ἐνσωματωθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνδέσμου μας, ἡ δὲ πρότασις μου ἐγένετο ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δεκτὴ καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ συνεχίζεται μέχρι σήμερον, συνάμα δὲ ἐζήτησα ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν καὶ ἐνέκρινε τὴν ἐτήσιαν εἰσφορὰν τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ δραχμὰς 60 εἰς δραχμὰς 120 καὶ

ἐτι περαιτέρω εἰς νέαν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἀπὸ δραχμὰς 120 εἰς δραχμὰς 150 διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, χωρὶς ὅμως νὰ γνωρίζω ἂν ἐκρατήθησαν πρακτικὰ ἀπὸ τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν. Ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν πραγμάτων, ἡ πρότασις μου αὕτη ἠνόχλησε τοὺς ὀλίγους ἐνδιαφερομένους, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ δημοσιογραφοῦν ἐλευθέρως εἰς περιοδικὰ καὶ ἐνημερωτικὸν δελτίον καὶ ταῦτα δι' ἰδίωιν των ἐξόδων καὶ οὐχὶ διὰ λογαρισμὸν τοῦ Συνδέσμου μας.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Παναγιώτης Δανιήλ

***

ΚΛΑΣΗ 1935

Τέτοιες φωτογραφίες πραγματικὰ σκορπᾶνε μεγάλη συγκίνηση. Ὅλη ἡ στρατεύσιμη νεολαία τοῦ χωριοῦ, ἔφτασε στὴ Γραβιά με ἐπικεφαλῆς τὸν συχωρεμένο μπάρμπα Παναγιώτη Παπαγεωργίου (Παπαδόκη) σάν Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὸ Συμβούλιο Ἐπιλογῆς (περιοδεῦον). Νά, λοιπόν, καὶ τὸ χαρακτηριστικόν. Ὅλοι ὅσοι Ζοῦσαν στὴν Ἀθήνα κατά-

φτασαν με γραβάτες καὶ ψαθᾶκια, ὅπως ἀπαιτοῦσε ἡ μόδα τῆς ἐποχῆς, ἐνῶ τὰ χωριατόπαιδα κατέβηκαν δίχως μοντέρνο ἐξοπλισμό, ἀλλὰ με πουκάμισα. Ἐποχὴ πού τὸ χωριὸ εἶχε σὲ κάθε κλᾶση 20 - 30 στρατεύσιμους, ἐνῶ σήμερα σπάνια νὰ βρεῖς 2 - 3. Καμαρωτοί, λοιπόν, μπροστὰ στὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀνδρούτσου, ἔχοντας στὴ μέση τὸν μπάρμπα Παναγιώτη, διακρίνονται:

Ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ:

1η Σειρά: Δημήτριος Θ. Μώρης, Εὐθύμιος Π. Παπαγεωργίου, Λουκάς Ν. Πριόβολος, Ἰωάννης Ε. Λευκαδίτης, Βασίλειος Ε. Τσιρώνης.

2η Σειρά: Γεώργιος Ε. Παπαταξιάρχου, Γεώργιος Ι. Ραπτόπουλος, Κων)νος Δ. Θεοχάρης, Παναγιώτης Παπαγεωργίου (πρόεδρος), Τριαντάφυλλος Ν. Τσόχλας, Κων)νος Ε. Δανιήλ, Ἀθανάσιος Γ. Τούμπας.

3η Σειρά: Δημήτριος Π. Κυριαζῆς, Ἡλίας Δ. Δανιήλ, Γεώργιος Ε. Ματθαίου, Γεώργιος Δ. Μαλιθίτης.

4η Σειρά: Παναγιώτης Ν. Αὐγερινός, Θεμιστοκλῆς Γ. Ραπτόπουλος, Παναγιώτης Ι. Ἀλεξίου, Δημήτριος Ἀντωνίου, Κων)νος Τσίγας.

ΓΛΥΚΑ — ΠΙΚΡΑ ΚΙ ΑΛΗΘΙΝΑ

Ὅμοιολογούμενα, μᾶς ἔδωκε μεγάλη χαρὰ τὸ τοπικὸ Δελτίο πού κυκλοφόρησε, παράλληλα με τὸ Δελτίο τοῦ Συνδέσμου ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ καὶ με τίτλο ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ. Κατὰ σύμπτωση, ὁ ἐκδότης του πέρα ἀπ' τὸ ὅτι κατοχύρωσε τὸν τίτλο αὐτὸν στὸ ὄνομά του σάν δικαιοῦχος, καλὰ ἔκανε δικαίωμά του, ἔχει κάνει παράλληλα ἐνέργειες νὰ κατοχυρώσει καὶ τὴν ἐφημερίδα ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ σάν δικό του δελτίο!!! Θὰ ἀναρωτηθεῖτε, σύμπτωση; Ὁχι. Σκοπιμότητα.

Καὶ τώρα, πού ἔχει καὶ τίς δυὸ ὀνομασίες τοῦ χωριοῦ κατοχυρώσει στ' ὄνομά του, γιὰ τὸ Σύνδεσμο τί θὰ περισσέψει; Ἀφοῦ λοιπόν κατοχύρωσε καὶ τὸ παλιὸ καὶ τὸ καινούργιο ὄνομα τοῦ χωριοῦ, δὲν ἀποκλείεται με τὴ φώρα πού πῆρε, νὰ δοῦμε καὶ Δελτίο «Παλιοταράτσες» κι' ἄντε νὰ καταλάβεις τότε τί γίνεται.

***

Σὲ ἄλλη στήλη γράφει γιὰ τοὺς μύλους πού ἀπόμειναν στὸ χωριὸ καὶ ἀφοῦ τοὺς ἀναφέρει μένει σ' ἓναν ἀπὸ ὅλους, στὸν μοναδικὸ πού λειτουργεῖ γιὰ νὰ θάλει καὶ φωτογραφία. Ἀλλὰ ὅσο κι' ἂν παιδευτεῖ ὁ ἀναγνώστης, μύλο με σοριὸ καὶ μυλόπετρα δὲν θὰ βρεῖ, ἀλλὰ θὰ δεῖ ἓνα κομμάτι σκεπῆς με κεραμύδια. Εὐτυχῶς ὅμως, ὑπάρχει φωτογραφία τοῦ μυλωνᾶ καὶ ἔτσι κάπως καὶ με φαντασία, μπορεῖς νὰ καταλάβεις ὅτι πρόκει-

ται για μύλο. Άλλα τί μύλος, τί μυλωνάς. Τό ίδιο κάνει. Κάτι μάς λέει ότι «μύλος» γίνανε τελευταία και οι καταστάσεις.

* * *

Γράφει κι' άλλα χαριτωμένα ή έφημερίδα αυτή και έπειδή είναι άνώνυμα, πιστεύουμε πώς είναι γραμμένα άπ' τόν εκδότη της. Πώς δηλαδή τό Προεδρείο του Συνδέσμου εκλέχτηκε μέσα άπό τήν κάλη «συγκροτημένο»(!) και πώς οι τίτλοι «πάρθηκαν»(!) άργότερα και τό γεγονός τουτο τό πληροφορήθηκε άπ' τήν έφημερίδα Φωνή του Ρουμελιώτη. Μήπως πρέπει νά του θυμίσουμε τά πρακτικά και τό γεγονός ότι κλήθηκε τρεις φορές σέ συμβούλιο για τή συγκρότηση και πώς έφυγε τήν τρίτη φορά; Μόνο εκείνη ή κατοχύρωση τής έφημερίδας του Συνδέσμου δέν μάς είπε γιατί έγινε κρυφά στο όνομά του.

* * *

Στή σελίδα 187 (!) σέ ειδικό χώρο και μέ μεγάλα γράμματα, διαχωρίζει τή θέση της ή Καλοσκοπή και βρήκε τόσο ωραία λόγια για νά εκφραστεί για τό Δελτίο «Κουκουβίστα» του Συνδέσμου. 'Ανάμεσα στ' άλλα «ή έκτακτη έκδοση... φυλλάδα κουτσομπολιού... συνδιακλιστικές άνοησίες...». 'Όταν όμως ό εκδότης της βρέθηκε σέ συμβούλιο του Δ.Σ. και του Ζητήθηκαν έξηγήσεις για τό προσβλητικό κείμενο εις βάρος του Δ.Σ. και του ίδιου του έαυτού, άφου παραμένει στο Δ.Σ., θυμάται μήπως τί άπάντησε; Με συγχωρείτε τάγραφα πάνω στα νεύρα μου και δέν έπρεπε νά γραφτούν. Άλλά ός μένει εκεί τό θέμα.

* * *

Θά θέλαμε μιá μικρή διευκρίνιση, τόσο άπ' τόν ίδιο τόν εκδότη, όσο και άπό τόν άγαπητό συγχωριανό Παναγιώτη Π. Παπανικολάου, που πάντα άγαπούσε τό Δελτίο Κουκουβίστα. 'Η έπιστολή του, που δημοσιεύτηκε στή σελίδα 192(!) είχε σταλθεί για τήν έφημερίδα «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» του Συνδέσμου ή για τήν «Καλοσκοπή» που πιστεύουμε πώς μέχρι τήν κυκλοφορία της άγνοούσε, όπως όλοι μας, τήν εμφάνισή της; 'Ο χρόνος που γράφτηκε (9.2.78) και που στάλθηκε άμέσως, άποδείχνει πώς προορίζονταν για τήν «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ». Τώρα πώς βρέθηκε στήν Καλοσκοπή; Μά για νά δείξει ή «Καλοσκοπή» πώς έχει άληθογραφία πριν τήν ώρα της και νά γεμίσει και καμιά σελίδα της.

* * *

Μά ξν δέν ξέρουμε έδω πώς έγιναν τά πράγματα, σέ μιá άλλη περίπτωση γνωρίζουμε καλά τί έγινε. Πρόκειται για τή φωτογραφία που έμφανίζει τά παραδοσιακά είδη, πούχει συγκεντρώσει στο σπίτι του στο χωριό ό συγχωριανός μας Γεώργιος 'Εφορος. 'Όταν λοιπόν, είδε τή φωτογραφία στήν «Καλοσκοπή», έγινε άνω κάτω, γιατί επέτρεψε τή φωτογράφιση των άντικειμένων μέ σκοπό νά δημοσιευτεί στήν «Κουκουβίστα» και όχι σέ προσωπικό Δελτίο. Τί νά γίνει, άφου κατά τή γνώμη του φωτογράφου, λόγω του λαογραφικού της χαρακτήρα, έπρεπε νά μπει στή λαογραφική Καλοσκοπή, μιá και ή «Κουκουβίστα» είναι φυλλάδα κουτσομπολιού.

* *

'Αλλού γίνεται λόγος για άνάγκη προσαρμογής του καταστατικού κι' είναι «σάν νά κομίζει γλαύκα στήν 'Αθήνα», γιατί

Η «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

άν και πάνω άπό ένα χρόνο ύπάρχει έτοιμο τό σχέδιο μέ ολοκληρωτική τροποποίηση του καταστατικού, άνάλογα προσαρμοσμένου, σχέδιο που μοιράστηκε σ' όλα τά μέλη του παλιού Δ.Σ., έμεινε όμως σχέδιο. Άλλά ός μήν άνησυχεί. Στήν έρχόμενη Γενική Συνέλευση, θά προταθεί για τροποποίηση τό καταστατικό, άφου λάβουν γνώση όλα τά μέλη, για νά προτείνουν τυχόν κάτι που δέν προβλέφτηκε ή δέν έχει γραφτεί σωστά.

* *

Κι' άν κάποιος σταματήσει στή σελίδα 194(!) θά βρεί ένα τίτλο «ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ», που σάν νά μήν συμβαίνει τίποτα, προσπαθεί νά καλύψει ένα τεράστιο θέμα, σάν κάτι άπλό. Άλλά ή έφημερίδα «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ», πληροφορούμε τόν ίδιο και όλους τους άναγνώστες, ότι ποτέ δέν άλλαξε όνομα, ποτέ δέν έπαψε νά εκδίδεται άπό τό Σύνδεσμο, δέν έγινε και δέν θά γίνει προσωπικό όργανο όποιουδήποτε. Κάποτε έγινε όλόκληρος άγώνας για νά μένει τό όνομα του Δελτίου «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» και ήταν ό ίδιος που έδωσε μάχη για νά τό κρατήσει, τώρα φαίνεται τό Έχασε κι' έρχεται ν' ανατρέψει τά λεγόμενά του. Κι' όταν μιλάει για συνέπειες και ξεκαθάρισμα, θάπρεπε πρώτος νά τήρει. Κι' όταν κυκλοφόρησε ή «Καλοσκοπή», θάπρεπε νά γράψει άριθμό Δελτίου 1 και όχι 14, σελίδα 1 και όχι 179, άριθμοί που άνήκουν στήν Κουκουβίστα και μπηκαν αυθαίρετα στήν Καλοσκοπή. Με ποιό δικαίωμα αυτοαποκαλείται ή Καλοσκοπή, συνεχίστρια της Κουκουβίστας; Μά δέν φτάνουν αυτά, αλλά γράφει ότι δέν άλλαξε και δέν αλλάζει τίποτα εκτός άπό τό όνομα. Μά όταν ή Κουκουβίστα συνεχίζει νά εκδίδεται άπό τό Δ.Σ., που τήν σύνταξη της έχει έπιτροπή, ένω ή Καλοσκοπή είναι προσωπικό δελτίο, ξένο μέ τό Σύνδεσμο, πώς δέν άλλαξε τίποτα;

* *

'Ασφαλώς θά άναρωτηθήκατε, γιατί οι άριθμοί των σελίδων έχουν θαυμαστικό (!). Μά γιατί κι' αυτές άποτελούν τή θαυμαστή συνέχεια της ιδεατής πολιτείας, που ώρισμένοι φιλοδοξούν νά τήν κάνουν μονοπώλιο και νά τήν υπερασπιστούν άπό Έένα ή-θη, που άρχισαν νά έμφανίζονται στον Σύνδεσμο και ύπνοσεί τάχα τό Δ.Σ.(:) ένω άλλοι που άγαπάνε αυτή τήν ιδεατή πολιτεία θέλουν νά τή διαλύσουν, άπειλώντας μέ άκύρωση των εκλογών.

* * *

Κι' εκείνη ή πικρή αλήθεια σάν κύριο άρθρο, τί σας λέει; Γιατί άν γυρεύει τήν αλήθεια, τότε αυτή θάναι πραγματικά πικρή, αλλά για τήν ίδια τήν «ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ». Γιατί ό συντάκτης της και πρόεδρος του παλαιού Δ.Σ. ήταν και είχε τήν ευθύνη για τή διοργάνωση της Συνελεύσεως και των εκλογών και προτείνει μέτρα που όχι μόνο δέν εφαρμόστηκαν ποτέ στο Σύνδεσμο, αλλά δέν τηρήθηκαν και άπό τους προτείνοντες. Παράλληλα ό τρόπος αυτός προσβάλλει και τήν 'Εφορευτική 'Επιτροπή, πώς δέν έκανε καλά τό έργο της και όλες τίς προηγούμενες μέχρι σήμερα εκλογές, που γίνονταν μέ τόν ίδιο τρόπο. Πόθος μας νά βρεθεί ή αλήθεια.

* * *

Και όταν όλοι έσεις μάθετε ότι ό εκδότης της Καλοσκοπής έχει άνακηρυχτεί έπίτιμο μέλος του Δ.Σ. μέ άπόφαση της Γενικής Συνέλευσης, δηλ. δικής σας, των μελών του Συνδέσμου, πριν μερικά χρόνια και αυτό σημαίνει, σύμφωνα μέ τό καταστα-

ΣΕΛΙΔΑ 203

τικό άρθρο 2 παρ. 4 και 5 και με τα «ισχύοντα γενικῶς περί ἐπιτίμων μελῶν Σωματείων», ὅτι μπορεί νά παίρνει μέρος σέ ὅλες τίς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., νά ἔχει γνώμη ἀλλά νά μὴν ἔχει ψῆφο, χάνει ἀκόμα τὸ δικαίωμα νά ἐκλέγεται. Γιατί ἐκλέχτηκε 2 - 3 φορές μετά τήν ἀνακήρυξή του; "Άγνωστο, ἴσως ὁμως ἡ «ΠΙΚΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» πού φοβερίζει γιά παρανομίες καί ἐπικαλεῖται καί δικαιοσύνη, νά σᾶς δώσει μιά ἀπάντηση. Καί ὅταν ὅλες αὐτές οἱ ἐνέργειες ἐρχονται σέ τόσο μεγάλη ἀντίθεση μετὰ τὸ Σύνδεσμο καί τὸ καταστατικό καί ἀπειλοῦνται καί προβλέπονται λόγοι διαγραφῆς, τί θάπρεπε νά γίνει;

★ ★ ★

Ἄλλὰ, γιά νά τλειώσουμε, θά θέλαμε νά πληροφορηθοῦμε γραπτὰ ποιά εἶναι αὐτά τὰ «Ξένα ἦθη» πού γράφει ἡ Καλοσκοπὴ, ὅτι ἄρχισαν νά ἐπικρατοῦν καί εἶναι, ὄχι μόνο Ξένα πρὸς τὸ Σύνδεσμο, ἀλλὰ καί τῆς δημιουργοῦν ἰδιαιτέρη ἀνησυχία. Γιατί δὲν μᾶς ἀνέλυσε ποιά εἶναι αὐτά τὰ Ξένα ἦθη καί πότε ἐμφανίστηκαν; Γιατί δὲν ἔγραψε ἂν ἀφοροῦν τὰ μέλη ἢ τὸ Δ.Σ.; Τότε ἢ ὑπ' ἀριθμ. 71421)4.2.78 πράξη καταχωρύσεως τοῦ Δελτίου «Κουκουβίστα» τοῦ Συνδέσμου στὸ ὄνομα τοῦ ἐκδότη τῆς Καλοσκοπῆς σὰν δικαιούχου, σὲ ποιά ἦθη ἀνήκει;

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ

Ἡ Κοινότητα, ὕστερα ἀπὸ Δημοπρασίαν, μίσθωσε τὰ θερινὰ λειβάδια σὲ ντόπιους καί Ξένους κτηνοτρόφους. Ἔτσι τὸ Διάσελο, ἡ Τρούπη, τὰ Μακρυλακώματα, οἱ Μπραῖλες καί ἡ Λειρίτσα, γιά μιά ἀκόμα χρονιά, θά φιλοξενήσουν χιλιάδες ζωντανά. Σ' ὅλους τοὺς κτηνοτρόφους, τὸ Δελτίο εὐχεται καλὸ ξεκαλοκαίρισμα καί ἐλπίζουμε νά φῶμε κᾶνα κομμάτι τυρί, ἂν τυχὸν βρεθοῦμε στοὺς πανέμορφους βοσκοτόπους τῆς Γκιώνας. Μετὰ τὴν εὐκαιρία, λοιπόν, τοῦ ἀνεβάσματος τῶν κοπαδιῶν στὰ βουνά, μετὰ τὴν κεθιερωμένη γιορτὴ τῶν κτηνοτρόφων, τῆς Ἀναλήψεως, τὸ Δελτίο σὲ ἄλλη στήλη φέρνει στὴ μνήμη, εἰκόνες τῆς γιορτῆς τῆς Ἀναλήψεως σὲ παλιότερα χρόνια.

★ ★ ★

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟ — ΔΕΛΦΟΥΣ

Ἡ Ὁμοσπονδία Ρουμελιωτῶν Ἑλλάδας, πραγματοποιεῖ ἡμερήσια ἐκδρομὴ στίς 25.6.78, ἡμέρα Κυριακή, στὸν Παρνασσὸ καί τοὺς Δελφούς. Πραγματικά, θᾶναι μιά ἀλησμόνητη ἐκδρομή, ἔχει δὲ προγραμματιστεῖ νά γίνει τὸ πρωὶ ἢ ἐπίσκεψη στὸν ἱερὸ χῶρο τῶν Δελφῶν καί στὴ συνέχεια τὸ μεσημέρι, ἀνέβασμα στὸν Παρνασσό, ὅπου κάτω ἀπὸ τὰ πανύψηλα ἔλατα, κοντὰ στὸ χιονοδρομικὸ κέντρο, θάχει προετοιμαστεῖ ἓνα γεῦμα μετὰ ψητὰ κι ἀραχωθίτικο κοκκινέλι. "Ὅσα ἀπ' τὰ μέλη καί φίλους τοῦ Συνδέσμου μας ἐπιθυμοῦν νά πάρουν μέρος στὴν ἐκδρομὴ, μποροῦν νά ἐπικοινωνοῦν μετὰ τὸν πρόεδρο τοῦ Συνδέσμου μας Κων) νο Βλάχο τηλ. 5235148. Ἡ τιμὴ συμμετοχῆς εἶναι μόνο 150 δραχμὲς τὸ ὄτομο.

★ ★ ★

Προαγωγή

Ὁ συγχωριανὸς μας Παναγιώτης Γ. Τομαρᾶς (Γαλάνης) εἰσπράκτωρ τοῦ ΕΑΣ, προήχθηκε στὸ βαθμὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ. Τοῦ εὐχόμαστε κάθε ἐπιτυχία καί ἀνοδο.

ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ

Γεννήσεις

Στίς 17.4.78 ὁ Βασίλης Ποδάρας ἀπόχτησε καί δεῦτερο ἀγοράκι.

Στίς 26.4.78 ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας Κώστας Βλάχος ἀπόχτησε ἀγοράκι.

Ἐπίσης στίς 26.4.78 ὁ Μάκης Χ. Ματθαίου, ἀπόχτησε ἀγοράκι.

Στίς 15.5.78 ὁ Δημήτρης Π. Κυρίτης, ἀπόχτησε ἀγοράκι.

Ἐπίσης κοριτσάκι ἀπόχτησε καί ὁ Γιάννης Κ. Ἀντωνίου.

Τὸ 1978, ἀπὸ ὅ,τι δείχνει μέχρι τώρα, εἶναι ἀγορο-χρονιά. Ἔτσι ἡ Κουκουβίστα ἀνανεώνει τίς ρίζες τῆς, διατηρεῖ τὰ ὀνόματα τῶν οἰκογενειῶν τῆς καί περιμένει τὰ μικρὰ θλαστάρια νά γαλουχηθοῦν μετὰ τὰ δικά τῆς νάματα καί νά τὴν ἀγαπήσουν, νά τὴ διατηρήσουν ζωντανή.

Ἀρραβῶνες

Ὁ Μάκης Γκαβαλίνης, πού Ζεῖ στὴ Θεσσαλονίκη, μνηστεύτηκε μετὰ τὴν Κυριακοῦλα Καρασυγλάνη ἀπὸ τὰ Ἑλαιοχώρια Χαλκιδικῆς, στίς 7 Μαΐου 1978.

Γάμοι

Ἡ Σοῦλα Κυριάκου, ἐγγονὴ Ἰωάννου Κ. Χαμηλοῦ, τέλεσε τοὺς γάμους τῆς μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Μάρκου στίς 6 Μαΐου 1978 στὴν ἐκκλησίαν «Κοίμηση Θεοτόκου» στὴν Ἀργυρούπολη.

Θάνατοι

Στίς 27 Ἀπριλίου 1978 πέθανε ἡ γιαγιά Λαυρία Γ. Πριόβολου, ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνια ἀρρώστια. Ἡ γιαγιά Λαυρία, ἔζησε φριχτὲς καταστάσεις στὴ Ζωὴ τῆς, πρ' ὅλα αὐτά, ἦταν πάντα καλωσυνάτη, πάντα πρόσχαρη, μιά ἄριστη νοικοκυρά, πού τὸ σπιτικό τῆς ἀστραφετε κυριολεκτικὰ κι' ἔμεινε τ' ὄνομά τῆς σὰν παράδειγμα. Μὰ πέρα ἀπ' αὐτά, ἦταν μιά πιστὴ χριστιανή. Ποτέ δὲν ἔλειπε ἀπ' τὴν ἐκκλησίαν, εἴτε γιορτὴ εἴτε Κυριακή. Ποτέ τῆς δὲν ἔβλαψε κανένα. Σὰν ἀνταμοιβὴ ὁ Κύριος, τὴν ὥρα τῆς ἀποκαθίλωσής του, τὴν πῆρε γιά πάντα μαζί του, δίνοντας τέλος στὸ μαρτύριό τῆς.

Στὴν τελευταία τῆς κατοικία, στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ζωγράφου, τὴν συνόδεψαν συγγενεῖς, γνωστοὶ καί φίλοι.

Στίς 3 Ἰουνίου ἐγίνε καί τὸ μνημόσυνο τῆς γιά τὴ συμπλήρωση σαράντα ἡμερῶν.

Μνημόσυνα

Στὴ Λαμία τελέστηκε τὸ μνημόσυνο τοῦ Δημητρίου Χαμηλοῦ.

Στίς 14 Μαΐου ἐγίνε τὸ μνημόσυνο τοῦ Δημητρίου Μώρη μετὰ τὴ συμπλήρωση 40 ἡμερῶν ἀπὸ τὸν πρόωρο χαμό του. Πολλοὶ συγγενεῖς καί φίλοι τίμησαν τὴ μνήμη του κι' ἔκλαψαν γιά μιά ἀκόμα φορὰ τὸ νιὸ πού στέρησε ἄκαρδα ἢ μοῖρα ἀπ' τοὺς γονιούς του. Τὸ πένθος πού ἄφησε ἡ φυγὴ του, θά πλακώνει γιά χρόνια καί χρόνια τίς ψυχὲς ὅλων μας, τὸν ὀρίζοντα τῆς

Κουκουβίστας. "Ας είναι αιώνια ή μνήμη του και ας μένει ζωντανός ο Μητσος στις καρδιές όλων μας, όπως ήξερε ζηλευτά εκείνος να γίνεται αγαπητός στους ανθρώπους.

Την ίδια μέρα έγινε και το 40 ήμερο μνημόσυνο του 'Ασημάκη Δανιήλ. 'Ο χαμός του έπληξε βαρειαρά την οικογένειά του αλλά και τους φίλους συνομήλικούς του, που τον θυμούνται αδιάκοπα και κλαίνε στη θύμησή του. 'Η οικογένειά του, μέσα απ' την έφημερίδα, εκφράζει τις ευχαριστίες της σ' όλους τους συγγενείς και φίλους που συμπαραστάθηκαν με τον οποιοδήποτε τρόπο στο βαρύ πένθος της οικογένειας.

Την ίδια μέρα και πάλι στην εκκλησία του χωριού μας, τα παιδιά του Κώστα και Ζαχαρούλας Τσόχλα, τέλεσαν μνημόσυνο στη μνήμη τους.

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΩΝ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΩΝ

Τά παλιότερα χρόνια, μακριά από τὸ ἄγχος, τις αγωνίες και τὰ τόσα προβλήματα, οἱ συγχωριανοί μας είχαν δώσει ἄλλο νόημα στή ζωή τους, πού φρόντιζαν νά τήν περνᾶνε μέ διασκεδάσεις και καλαμπούρια. Τά χωρατά ἔδιναν και ἔπαιρναν, δίχως οἱ ἄνθρωποι νά τίγονται, δίχως νά βάζουν πονηριά και κακία. 'Ιστορικά ἔμειναν τὰ τσουχτερά πειράγματα τῆς συγχωρεμένης Θυμούλας Χαμηλοῦ (Μητράκαινας) πού πολλοί τὰ θυμούνται μέχρι σήμερα. Πραγματικά ἦταν μοναδική στό εἶδος τῆς. Τὸ Δελτίο μας κατάφερε νά συγκεντρώσει πληροφορίες γιά ἕνα ἐπεισόδιο πού μᾶς τὸ διηγήθηκαν στό χωριό και παρακαλοῦμε μέ τήν εὐκαιρία ὅσους θυμούνται ὁμορφες ἱστορίες μέ τή γρια-Μητράκαινα νά μᾶς στείλουν γιά νά τίς δημοσιεύσουμε. 'Αλλά ἄς δοῦμε τί ἔγινε.

'Η γρια-Μητράκαινα εἶχε δυὸ θυγατέρες. Τῇ Μάρθα πού παντρεύτηκε τὸν ἀδικοχαμένο Πάνο Κυριάκη και τῇ Σοφία πού παντρεύτηκε ἀργότερα τὸν Κώστα Λιάκο. 'Ο Πάνος και ὁ Κώστας ἐκτός τοῦ ὅτι ἦταν πρωτοζάδερφα συνεταίριζονταν κάθε χρόνο και ἀνοίγαν ἀσδεστοκάμινα γιά νά ἐξοικονομοῦνε τὰ πρὸς τὸ ζεῖν. 'Ετσι κι ἐκεῖνη τῇ χρονιά ἀφετηρία γιά τὴ ζωὴ τοῦ Λιάκου πού ἦταν ἀκόμα ἀνύπαντρος. Προσπαθοῦσε λοιπὸν ὁ Πάνος — ὅπως συνήθιζαν οἱ συγγενεῖς και τὸ θεωροῦσαν τιμὴ και ὑποχρέωση νά προξενεύουν δικούς τους ἄνθρώπους — νά παντρέψει τὸν Κώστα και ὅλο τοῦριχνε πλάγιες γιά νά γίνουν μπατσανάκηδες, γιατί ἐδῶ πού τὰ λέμε τὸν καλοδέλπεαν γιά γαμπρό και θέλανε νά τὸν βάλουν στό σόι νά μὴν χαθῇ ἡ εὐκαιρία και τὸν «φάει ἄλλη τὸ λεβέντη».

Δόστου - πάρτον λοιπὸν τὸν βάλανε τὸν Κώστα στό νόημα, ὁμορφη και λυγερὴ ἡ Σοφία τοῦ μπῆκε στό μάτι κι' ἔγινε κρυφὸς καημός. Γύρευε λοιπὸν εὐκαιρία νά τοῦ δοθῇ μιὰ ἀφορμὴ σὰ μέτρα του ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶχε προσ-

Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι τὸ Δελτίο δὲν ἔχει τακτικὴ συνδρομὴ ἀλλὰ ἐκδίδεται μέ τίς προαιρετικὲς συνδρομές. Γράψτε μας τίς κρίσεις, γνώμες, σκέψεις σας. Στείλτε μας ὑλικὸ γιά τίς σελίδες του. Δὲν εἴμαστε οὔτε δημοσιογράφοι οὔτε συντάκτες. Εἴμαστε μέλη σὰν ἐσᾶς κι' ἐχουμε ἀνάγκη τῇ δικῇ σας συμπαράστασῃ.

βληθῇ ἀπὸ ἐλονοσία δὲν τολμοῦσε νά πῇ τὸ ναί.

Τὸν εἶχε τρελλάνει ὁ πυρετὸς και τὸν ἔπιανε κρίση και κόντευε νά τοῦ σαλέψει. 'Εμελλε ὅμως τὸ ἀστεῖο τῆς μελλοντικῆς πεθερᾶς του Μητράκαινας νᾶναι ὄχι μόνο μιὰ ἀρχὴ ἀλλὰ και συμπτωματικὰ θεραπευτικὸ τοῦ μέχρι τώρα πυρετοῦ πού τὸν ἔλιωνε και νά γίνεи μέ μιᾶς περδίκι.

— 'Εδῶ λοιπὸν εἶναι τὸ κουμπὶ πού λέμε. 'Οπως προαναφέραμε ὁ Κώστας ἦταν στήν Τράκα κι' ὅταν τὸν ἔπιασε ἡ κρίση — κρίση πού στήν ἀρχὴ ἔφερνε θέρμη, ὅπως λέμε, κρυάδες μέ τρεμούλα πού νά κρυώνει κατακαλόκαιρο — παίρνει τήν κάπα κι' ὅλα τὰ μάλλινα σκεπάσματα πάει πιὸ πέρα ἀπ' τὸ κανάλι, τυλίχτηκε κι' ἔπεσε καταγλιού νά κοιμηθῇ. Κι' ὁ ὕπνος ἔγινε λήθαργος. Κεῖνη τῇ μέρα — τσοῦκου - τσοῦκου — καθάλλα στό γαῖδουράκι και σαλαχῶντας ἀνέβαινε ἡ γρια-Μητράκαινα γιά νά πάει ψωμί στόν ἀφέντη τῆς τὸν γερο-Μητράκη πού εἶχε τὰ πρόβατα στό μακρυλάκωμα. Διαβαίνοντας λοιπὸν ἀπ' τήν Τράκα ξεπέζεψε, ἤπιε νεράκι και ὦρα ποῦχε στάθηκε νά ξαποστάσει τὸ ζωντανό. Κεῖ δὲ πού πέζεψε θωρεῖ ἕνα ἄνθρωπο τυλιγμένο μέσ' τὰ σκεπάσματα νά κοιμάται σὰν ψόφος. Κοντοζυγώνει ἀλαφροπατώντας νά δῇ ποιὸς εἶναι ἐνῶ τὸ μυαλό τῆς πῆρε φωτιά νά σκαρώση κάνα ἀστεῖο. Τὸν ξεσκεπάζει, τὸν σπρώχνει και βλέποντας ὅτι τὸν εἶχε πάρει ὁ θαθὺς ὕπνος, χαμογελάει και μονολογáει. — Καλὰ βλασταράκι μ' κμοῖσ', κι' ἀρπάζοντας ἕνα τουφωτὸ ἀγκάθι τοῦ ξεκουμπώνει τὸ παντελόνι, μιὰ και δυὸ τὸ βάζει κατάσαρκα, τὸν ξανακουμπώνει κι' ἐνῶ ἐκεῖνος δὲν παίρνει χαμπάρι, ξαναγυρίζει στή θέση τῆς και βάζοντας τὸ χέρι στό μέτωπο νά μὴ τῇ θαμπώσῃ ὁ ἥλιος φωνάζει πρὸς τὸν γαμπρό τῆς τὸν Πάνο.

— Μαρεῖ γαμπρουλιά ἔλα σὰ δῶ λεβέντη μ', τούτου τοῦ γιὰρ τί κιτάστηκε καταῆ σὰν νά τοῦ βάρισι ταμπλᾶς.

'Ερχεται ὁ Πάνος κι' ἀφοῦ τῆς ἐξήγησε ὅτι ὁ Κώ-

στας είναι άρρωστος άρχισαν τὰ άστειά μεταξú τους.

— "Αχ μαρὲ γιὰ μ' αὐτὸν τὸν ύπναρὰ θέλεις νὰ κάμω γαμπρὸ; Αὐτὸς κιμᾶται σὰν σκλί, θὰ στούν βου-
λέψω.

Ἀρπάχνει λοιπὸν ἕνα τενεκὲ, τὸν γεμίζει νερὸ καὶ ποῦφ τὸ χύνει στὸ πρόσωπο τοῦ Κώστα γιὰ νὰ τὸν ξυ-
πνήσει, νὰ τρυπηθῇ καὶ νὰ γίνη γέλιο τρικουόδερτο.

Τὸ παγωμένο νερὸ ξυπνάει ἀπότομα τὸν Κώστα κι' ὅπως πάει νὰ γυρίσῃ τρυπιέται φοδερὰ καὶ κατεβάζει τὰ χέρια του πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἀλλὰ βλέποντας τὴ μέλ-
λουσα πεθερὰ μπροστά του ντροπιάστηκε καὶ καμώθηκε τὸν ἀδιάφορο. Μὰ οἱ θεατὲς ξεστρίφτηκαν στὰ γέλια καὶ τὸν τρέλλαναν στὸ πείραγμα καὶ τὸ χωρατὸ τοῦτο εἶχε
δυσ ἀποτελέσματα. Τὸ πρῶτο ἦταν τὸ παγωμένο νερὸ
νὰ τὸν γιατρέψῃ μὰ κι' ἔξω ἀπ' τὴν ἐλονοσία καὶ τὸ
δεύτερο σὲ λίγο καιρὸ νὰ γίνη γαμπρὸς τῆς «δαιμόνιας
πεθερᾶς» παντρευόμενος τὴ Σοφία καὶ εὐγνωμονώντας
τὴν πεθερὰ πού στάθηκε μὲ τὸ καλαμποῦρι τῆς σημαδια-
κὴ στὴ ζωὴ του. Μὰ ἡ θεὰ Θυμοῦλα δὲν τελείωσε ἐδῶ,
εἶχε πολὺ δουλειὰ ἀκόμα γιὰ ὅποιον εὔρισκε μπροστά
τῆς γιὰ χρόνια καὶ χρόνια.

***

ΣΤΟ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟ

Ἵστερα ἀπὸ τὴν ἐνημερωτικὴ ἐγκύκλιο τοῦ Δ.Σ.
σὲ ὅλα τὰ μέλη του, ἐγκύκλιο πού δὲν προκαλεῖ, οὔτε ὑ-
θρίζει, οὔτε ἀπειλεῖ ἀλλὰ ἐ ν η μ ε ρ ῶ ν ε ι ὑπεύθυ-
να, ἕνας κατακλυσμὸς συμπαράστασης ἐκδηλώθηκε πρὸς
τὸ Δ.Σ., πρὸς τὴν ἐφημερίδα Κουκουδίστα. Ἐπιστολές,
τηλεφωνήματα καὶ προσωπικὲς ἐπισκέψεις τῶν μελῶν
στὸ γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου γιὰ νὰ δηλώσουν μὲ κάθε
τρόπο τὴ συνταύτισή τους μὲ τὸ Δ.Σ. Τὸ γεγονὸς δὲν
εἶναι τυχαῖο, δείχνει πῶς τὰ μέλη ξέρουν τί γυρεύουν
καὶ τί σημαίνει Σύνδεσμος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μᾶς δίνει ὅ-
χι μόνον κουράγιο καὶ δύναμη, ἀλλὰ κάτι ἀλλοιώτικο
Κουκουδιστιανὸ πού μᾶς προστάζει νὰ προσφέρουμε καὶ
τὴν τελευταία μας ἱκμάδα γιὰ τὸ Σύνδεσμο καὶ τὸ Δελ-
τίο μας. Ἀλλὰ ἂς δώσουμε στὴ συνέχεια τὸ λόγο σὲ
μερικὰ ἀπ' τὰ στοιχεῖα πού ἐπιβεβαιώνουν τὰ γραφόμε-
να. Καὶ πρῶτα ἡ ἐπιστολὴ τοῦ συγχωριανοῦ μας Γεωρ-
γίου Π. Κόλλια, πού παίρνοντας τὴν ἐγκύκλιο ἔσπευσε
νὰ μᾶς γράψῃ:

Ἀθήνα 14 Ἰούνη 1978

Ἀγαπητοί μου φίλοι.

Διάβασα τὴν ἐγκύκλιο τοῦ Συνδέσμου μας. Τὸ μόνον
πούχω νὰ πῶ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ κακὸ εἶναι: ΛΥΠΑΜΑΙ,
πού συμβαίνουν τέτοια πράγματα. Εἶναι φρόνιμο σ' αὐτὲς
τὲς περιπτώσεις οἱ προσωπικὲς ὑποθέσεις (φιλοδοξίες,
μικροεγωῖσμοι κλπ. κλπ.) νὰ πηγαίνουν στὴν ἄκρη.

Ὁ Σύνδεσμος ἔχει κάμει πολλὰ μέχρι τώρα.

Κ ο υ ρ ά γ ι ο λ ο ι π ὸ ν δ ι ὠ ξ τ ε ἀπὸ μέ-

σα τίς ἀναποδιὲς καὶ προχωρήστε νὰ ξαναφτιάξετε τὸ
Σύνδεσμό μας καλλίτερο ἀπ' ὅ,τι ἦταν.

Ἡ «Κ ο υ κ ο υ δ ῖ σ τ α» ἀνέκει μόνον στὸ Σύν-
δεσμό μας καὶ γιὰ ἐνίσχυσή τῆς στέλνω 1.000 δραχμές.
Κάνετε ὅ,τι πρέπει, ἂν κάποιος προσεπάθησε νὰ τὴν ἱ-
διοποιηθῇ, γιὰ νὰ ξανάρθῃ ἡ Κουκουδίστα στὸ Σύνδε-
σμό μας.

Μὲ ἀγάπη
Γεώργιος Παν. Κόλλιας
Κουντουριώτου 16 - 20
Ἐξάρχεια

***

Ἀλλὰ καὶ ὁ συγχωριανὸς μας Γιάννης Ποδάρας,
πού παρακολουθεῖ ἀπὸ κοντὰ τὴ δραστηριότητα τοῦ Συν-
δέσμου μας καὶ θρίσκει σ' ὅλες τὲς ἐκδηλώσεις του
προσφέροντας διαρκῶς, ἔσπευσε ὅχι μόνον νὰ συγχαρῇ τὸ
Δ.Σ. γιὰ τὸ ἐνημερωτικὸ περιεχόμενο τῆς ἐγκυκλίου καὶ
τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος ἀλλὰ εὐθὺς προσέφερε
καὶ 5.000 δρχ. στὸ Ταμεῖο τοῦ Συνδέσμου, 1.000 δρχ.
γιὰ τὴ μία καὶ μοναδικὴ ἐφημερίδα τοῦ Συνδέσμου τῆς
«Κουκουδίστα» καὶ 4.000 γιὰ τὸ ἔργο τῆς Κακοτράχης.

Αὐτὰ πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἔπεται ἡ συνέχεια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝ. ΚΟΛΛΙΑΣ

Ἐμπορικαὶ Ἀντιπροσωπεῖαι Ἐξωτερικοῦ
καὶ Λογιστικὸν καὶ Φοροτεχνικὸν Γραφεῖον
Σωκράτους 79 - 81 τηλ. 5233875

ΠΛΕΚΤΑ «ΑΠΟΛΛΩΝ»

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΓΚΙΟΥΛΒΙΞΙΩΤΗΣ & ΣΙΑ ΟΕ

Τὰ πλεκτά «ΑΠΟΛΛΩΝ» ὄχι μόνον κατέκτη-
σαν τὴν Ἑλληνικὴ ἀγορά, ἀλλὰ καὶ τὴν Εὐρωπαϊ-
κὴ.

Πέρα ὅμως ἀπ' τὰ πλεκτά, στὰ καταστήμα-
τά μας μὲ τὴ φήρμα «ΑΠΟΛΛΩΝ» θὰ βρῆτε, ἕνα
μοντέρνο ντύσιμο γιὰ γυναῖκες σ' ὅλα τὰ γοῦστα
καὶ τὰ μεγέθη.

Θὰ μᾶς βρῆτε στὸν Κολωνὸ
Ἑλλησπόντου 68 (πρατήριο)
Ἑλλησπόντου 24 α' κατὰστημα
Ἀλεξανδρείας 1 β' κατὰστημα

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Βιβλιοπωλεῖον - Χαρτοπωλεῖον
Σχολικὰ εἶδη
Ἀκομινάτου 39 τηλ. 5220395